

VÝROČNÍ ZPRÁVA O ČINNOSTI ŠKOLY ZA ŠKOLNÍ ROK 2004/2005

dle zákona č. 561/2004 Sb. a vyhlášky č. 15/2005

Název školy: Gymnázium, Český Krumlov

Identifikátor zařízení: 600 008 231

IČO: 00 583 839

Sídlo školy: Český Krumlov, Chvalšinská 112

Telefon: 380 711 349

Fax: 380 711 709

E-mail: cip@gymck.cz

www.gymck.cz

**Zřizovatel školy: Jihočeský kraj se sídlem
v Český Budějovicích, U Zimního stadiónu 1952/2**

Ředitelka školy: Mgr. Jana Cipínová

30. červen 2005

OBSAH

1) Charakteristika školy	8
2) Vzdělávací koncepce	8
Přehled učebních plánů se schvalovacími doložkami MŠMT	10
Kronika školního roku.....	9
3) Údaje o pracovnících školy	14
4) Údaje o přijímacím řízení	18
5) Přehledné údaje o výsledcích vzdělávání.....	18
6) Údaje o mimoškolních aktivitách	22
7) Údaje o občanských sdruženích	23
8) Údaje o rozpočtu	24
9) Údaje o dalších finančních zdrojích	25
10) Kontroly a jejich výsledky	25
11) Stížnost.....	25
12) Vzdělávání pedagogů	25
13) Seznamy tříd	26- 41
14) Údaje o aktivitách a prezentaci školy na veřejnosti	42

ÚVOD

Jana Cipínová, ředitelka

Vážení přátelé,
předkládáme Vám výroční zprávu Gymnázia v Českém Krumlově za školní rok 2004/05. V tomto školním roce mělo gymnázium 17 tříd se 482 studenty, na domově mládeže bydlelo 47 studentů. Součástí školy je školní výdejna obědů. Škola má velmi dobré personální i materiální podmínky pro to, aby poskytla svým studentům střední vzdělávání a školské služby se vzděláváním související.

Zásadní změnou v tomto školním roce bylo nabytí účinnosti nového školského zákona, a to od 1. ledna 2005. Zákon č. 561/2004 přináší mnoho změn, některé měly dopad již v tomto školním roce, další budou postupně nastávat. K zákonu byly teprve počátkem roku 2005 vydávány vyhlášky, které upřesňovaly některá ustanovení zákona. S novým školským zákonem a jeho právními výklady byli seznamováni učitelé, rodiče i studenti. Největší změnou je bezpochyby zavedení státní maturity za tři roky; týká se tedy současných studentů I. ročníku a odpovídajících ročníků víceletých gymnázií. Zákon předpokládá, že školy budou podle rámcových vzdělávacích programů tvořit vlastní školní vzdělávací programy. Gymnaziální programy jsou zatím ověřovány.

Naše škola vyučuje nadále podle učebních dokumentů platných pro gymnázia a podle vlastního učebního plánu pro šestileté gymnázium. Vedle povinných předmětů se snažíme udržet možnost širokého výběru volitelných předmětů. Studenti tak mohou sami ovlivnit své studijní zaměření. Výuka je doplňována aktivitami, které připravují pedagogové nebo jejichž podnětem je dění v Českém Krumlově. Obsah vyučování ovlivňují programy přeshraniční spolupráce nebo aktuální události. V letošním roce uzavíráme tříletý projekt programu SOCRATES, podprogram COMENIUS – Proměny krajiny a projekt HOLOCAUST. O výsledcích a přínosu těchto projektů se dočtete v samostatných článcích.

Ve výroční zprávě o činnosti školy jsme se snažili zaznamenat všechny podstatné události školního roku, a to podle vyhlášky č. 15/2005. Kromě předepsaných údajů doplňujeme text o medailónek osobnosti, která má nějaký vztah k naší škole – letos je to absolvent českokrumlovského gymnázia PhDr. Marian Jelínek, asistent hlavního trenéra naší hokejové reprezentace. Na zprávě spolupracovali všichni učitelé gymnázia, konečná redakční úprava je dílem učitelů českého jazyka. Věříme, že i letošní vydání výroční zprávy bude dobrým zdrojem informací pro zřizovatele, odbornou i zainteresovanou veřejnost.

myEUROPE School Certificate

*For its contribution to teaching and learning about Europe, and
for innovative use of new technologies,
Gymnázium, Český Krumlov*

is hereby certified as a member of the myEUROPE Schools network.

EUN Director,

Chiff W Lardin

Project Coordinator,

Petru Dumitru

Brussels, June 2005
<http://myeurope.eun.org>

PhDr. Marian Jelínek

Šest dní po získání titulu mistrů světa v hokeji pro rok 2005 jsem se setkala s panem Marianem Jelínkem, kterého znám od dětství. Marian Jelínek je velice čínorodým člověkem se spoustou zájmů a veřejnosti je znám jako osobní trenér a blízký přítel Jaromíra Jágra, asistent hlavního trenéra hokejové reprezentace Vladimíra Růžičky, asistent Slavomíra Lenera v pražské hokejové Spartě, ale i pedagog na Fakultě tělesné kultury Univerzity Palackého v Olomouci a autor knih – např. *Skrytá cesta k vítězství*, kterou napsal společně s paní Svatavou Kabošovou. Marian Jelínek také pravidelně spolupracuje s Českým rozhlasem a můžete ho slyšet v pondělí v pořadu *Jak to vidí Marian Jelínek*.

Marian pochází z Českého Krumlova a do poloviny třetího ročníku navštěvoval zdejší gymnázium. Poté přešel na Gymnázium v Písku, kde odmaturoval. Poprvé se nedostal na Fakultu tělesné výchovy a sportu v Praze a pokračoval v nástavbovém studiu na

Střední škole sociálně právní v Písku, kde nadále hrál hokej. Další školní rok začal studovat učitelství tělesné výchovy na Fakultě tělesné výchovy a sportu v Praze a učitelství zeměpisu na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy, ke studiu si ještě přibral diplomované trenérství ledního hokeje. Doktorát získal na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci z kinantropologie.

Marian si i přes časové vytížení udělal chvíli na rozhovor se mnou.

Vzpomínáš někdy na studium na Gymnázium v Českém Krumlově?

Vzpomínám hlavně na Krumlov, který je ve světě spolu s Prahou opravdu známý. Nejvíce jsem vzpomínal na gymnázium v době, kdy jsem nastoupil na angažmá do Německa. Ve škole jsem neměl rád němčinu a jazyky obecně, přesto jsem si často vzpomněl na výuku dr. Černého. Je paradoxní, že nyní mě právě jazyky do jisté míry „živí“.

Ovlivnil Tě výrazně některý z vyučujících?

V životě tě vždy ovlivní něco, co je mimo průměr, nejhorší je být průměrným. Průměrní závidí nadprůměrným a povyšují se nad podprůměrné, to opravdu platí. Nechtěl bych moc jmenovat, abych na někoho nezapomněl, ale opravdu mě ovlivnil dr. Černý, svým klidem potom biolog a tělocvikář Jiří Janda a samozřejmě naše třídní Božena Havlíčková - ta byla takovou naší „maminkou“.

Do jaké míry bylo vzdělání důležité pro Tvou kariéru?

Při trénování vrcholových sportovců je vždy nějaká počáteční lajna, od které musíte začít. Já jsem nikdy nehrál vrcholový hokej, a tak jsem si musel respekt vybudovat jinak – právě vzděláním a obecným intelektem. Život mi neustále ukazuje, že teorie bez praxe je neplodná a naopak praxe bez teorie je slepá. Opravdu si musíme vždy všechno vyzkoušet. Já vděčím vzdělání opravdu za hodně, proto jsem si také udělal doktorát, a kdybych neměl rád vzdělání, nepřednášel bych na Univerzitě Palackého. Moc mě to baví, proto také píšu knížky, což je mým dalším koníčkem.

Všeobecnost je ve vzdělání moc důležitá, jsem vděčný za to, že můj táta na ni kladl takový důraz. Jako geograf často například při zahraničních cestách vysvětluji hráčům, co kde je a oni se sami ptají na to, co je zajímavá.

Jak Tě připravilo gymnázium pro život?

Myslím si, že mě připravilo dobře pro vysokou školu, ne pro život. Na ten nejste dokonale připraveni nikdy (smích). Kdybych byl mladý, znovu bych šel na gymnázium, vysoká škola je z mého hlediska pro život velmi důležitá. K tomu se snažím vést i svoje děti.

Co Tě vedlo k výběru studijních oborů na vysoké škole?

Tělocvik a sport mě moc bavily, chtěl jsem něco dokázat jako hráč a chtěl jsem sportovat celý život. Z mého ročníku na vysoké škole jsem ale jediný, kdo se živí trenérstvím, které jsem vystudoval.

Náš rozhovor byl na chvíli přerušen telefonickým povídáním s Jaromírem Jágrem, který chtěl od Mariana vědět, jak působil ve včerejším televizním vystoupení a konzultoval s Marianem rady ohledně další léčby zlomeného malíčku na ruce.

Jaké užitečné vlastnosti jsi získal ve sportu, čemu Tě sport naučil?

Sport je vlastně životem nanečisto. Ve sportu se setkáváš s podobnými situacemi jako v životě, ale rychleji prožíváš emotivní zvraty, všechno je rychlejší než v životě. Sport je mým povoláním, které je i mým velkým koníčkem, což je skvělé. Psychologie a psaní knih mě ženou kupředu, ale na rozdíl od sportu mě neživí, jsou příjemnou zábavou.

Kdyby sis vybíral svoji životní dráhu po zkušenostech, které máš nyní, vybral by sis stejně?

Život je obtížný, ale přesto úžasný, což každý ví, procházíš křížovatkami, narážíš na „kdyby“, odpovídáš si na otázky „co je hůř a co líp“, ale já jsem spokojený. Nepříjemnosti a porážky beru jako dobrou životní zkušenost.

Jaké cizí jazyky ovládáš a které nejvíce používáš při svých cestách? Kde a jak ses jim naučil?

Nejlépe zvládám němčinu, potom ruštinu, která je hodně rozšířená i v USA mezi ruskými hráči NHL, a na třetím místě angličtinu – v té se musím ještě zdokonalit. Němčinu a ruštinu jsem měl na gymnáziu a dělal jsem i nějaké zkoušky na vysoké škole, jinak jsem samouk. Nejlepší metodou výuky je žít v dané zemi, poslouchat rádio a sledovat televizi, protože člověk vnímá podvědomě, aniž se o to snaží. Velice dobrou metodou je najít si cizojazyčnou kamarádku nebo kamaráda (smích).

Máš nějaké osvědčené metody, jak se dobře a rychle naučit cizím jazykům?

Často jezdím, tak v autě poslouchám výukové CD. Hodně se učím poslechem, občas jsem používal Angličtinu a Němčinu pro samouky, ale po počáteční euforii vítězí lenost. Víím, že mám špatný písemný projev a hlavně v angličtině se chci zlepšit

Při své profesi musíš být dobrým psychologem. Studoval jsi psychologii už na gymnáziu?

Ne, s psychologií jsem se setkal až na vysoké škole, sám jsem potom studoval transpersonální psychologii v USA, ta je pro mě nezbytná. Při trénování seniorů ji opravdu moc a moc potřebuji.

Máš nějakou radu pro naše studenty, jak se stát úspěšným a čestným člověkem?

Úspěšnost a čestnost bych nesměšoval, čestným může být každý. Já se vůbec nepovažuji za kompetentního radit studentům.

Čím je pro Tebe úspěch?

Já bych úspěch nepřeceňoval. Člověku se nesmí z něj zamotat hlava a naopak z neúspěchu se nesmí po... Dobrý pocit mám například, když mi Jaromír věnuje po finálovém zápase na MS hokejku a řekne: „Ty si ji zasloužíš!“ Úspěch není, když se o tobě píše, ale když tvé zásluhy ocení lidé, pro které to děláš. Prostě si řeknou: „Je to fajn chlap...“

Jsi jediným v rodině, kdo se nevěnuje medicíně. Umíš léčit bolavou duši, zvládl bys i léčbu některých tělesných neduhů, se kterými se setkáváš často?

Často mluvím s bratrem (bratr je zástupcem primáře interního oddělení v Nemocnici v Českých Budějovicích) o medicíně, hodně jsme diskutovali při psaní mé knihy, která je v rozporu s ortodoxní medicínou, to mi moc pomáhá. V týmu je ale celá řada expertů – lékaři, fyzioterapeuti. Chtějí-li si hráči popovídat, jsem velice rád a spíš jim přátelsky radím a snažím se je dostat ze dna, když je trápí problémy. Mým úkolem je vyladit jejich psychiku tak, aby byli co možná nejlépe připraveni podat maximální výkon.

Jaké jsou Tvé nejbližší profesní plány?

Teď mám letět na tři až čtyři týdny do Švédska pomoci s letní přípravou švédského ligového týmu Lulea, kde bude působit v roli hlavního trenéra S. Lener. Pak zřejmě do Ruska a čeká mě velice rušné léto s Jágr Teamem, neboť slavíme desáté výročí založení společnosti. Také dokončuji další knihu a baví mě připravovat přednášky. Dostal jsem i nabídku z Karlovy univerzity v Praze a uvažuji o ní.

Moc děkuji za rozhovor a přeji Ti hodně sportovních i osobních úspěchů v dalším životě.

Marcela Šimková,
vyučující angličtiny
a společenských věd

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Gymnázium v Českém Krumlově je zřízeno jako příspěvková organizace s právní subjektivitou. Bylo zařazeno do sítě škol Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky, a to dne 3. 7. 1996 pod čj. 20 092/96-60-04. Součástí školy je školní jídelna a domov mládeže. Zřizovatelem je Krajský úřad Jihočeského kraje. Gymnázium má živnostenský list pro pořádání kurzů, kopírování a další doplňkovou činnost.

Ke dni 15. 9. 2004 navštěvovalo Gymnázium v Českém Krumlově 482 studentů. V gymnáziu bylo 17 tříd (5 tříd šestiletého, 4 třídy čtyřletého a 8 tříd osmiletého studia). V domově mládeže bylo ubytováno 47 studentů.

Výkonové ukazatele:

- průměrný počet žáků ve třídě je 28,35
- průměr. počet žáků na pedagoga 13,77

Spádovým obvodem Gymnázia v Českém Krumlově je území okresu. Zvláštními místními podmínkami je velká rozloha okresu a řídké osídlení. Studenti, kteří bydlí ve Vyším Brodě, Loučovicích, Frymburku, Horní Planě, ale také ve Velešíně nebo v dalších menších místech okresu a musí denně dojíždět, jsou znevýhodněni velkými ztrátami času, dojíždění je náročné i z hlediska vynaložených finančních prostředků. Do gymnázia dojíždějí také žáci z okresu České Budějovice; studenti z okresu Prachatic jsou ubytováni v Domově mládeže.

Vybavení školy je stále na velmi dobré úrovni. Škola má celkem 30 učeben. K dispozici jsou speciální učebny pro výuku chemie, fyziky, biologie, zeměpisu, základů administrativy, hudební výchovy, výtvarné výchovy, 2 učebny výpočetní techniky napojené na internet. Gymnázium má dále přednáškový sál pro 100 posluchačů, tělocvičnu a posilovnu. Napojení na internet bylo rozšířeno do studovny vedle žákovské knihovny. Internet je tedy přístupný studentům nepřetržitě rychlostí 1000 kbps. Přednáškový sál byl nově doplněn dataprojektorem, plátnem a ozvučením, výrazně se proto zvýšila jeho kvalita pro potřeby výuky, případně i další mimoškolní aktivity.

V roce 2004 bylo dokončeno hydronické vyvážení topné soustavy (celkový náklad 2 mil, z toho v roce 2004 částka 807 tisíc Kč). Celá škola byla na základě energetického auditu zregulována tak, aby se teplota v místnostech mohla automaticky regulovat pomocí ventilů a aby nedocházelo k plýtvání teplem.

Nákladem 1 488 tisíc Kč byla v roce 2004 zrekonstruována podlaha v tělocvičně – podlaha je na roštu, splňuje nároky na plošnou pružnost. Povrch je umělý (sportovní povrch CONIPUR).

Na běžné opravy a údržbu bylo vydáno celkem 292 tis. Kč. Z větších prací byly provedeny malby a nátěry, výměny uzávěrů na potrubí, elektroopravy, oprava školního rozhlasu apod.

Stále stejné částky jsou přidělovány na neinvestiční, tzv. přímé výdaje (učební pomůcky, cestovné). Provozní náklady poskytuje Krajský úřad v Českých Budějovicích v dostatečné výši; částka na přímé výdaje z MŠMT je však nadále velmi nízká a neumožňuje škole žádný rozvoj, zejména nákup učebních pomůcek. Přesto byly obměněny počítače v učebně informatiky. Díky péči správce informatiky Mgr. J. Lajnera funguje ve všech kabinetech připojení na internet a všichni vyučující mají konečně možnost přistupovat na intranet.

Gymnázium v Českém Krumlově má učitelskou knihovnu s odbornou literaturou (vede Martina Tomešková), dále knihovnu učebnic (vede Petr Zahradník) a konečně žákovskou knihovnu, jejímž správcem je Marie Pfeifferová.

PŘEHLED OBORŮ VZDĚLÁNÍ

V Gymnáziu v Českém Krumlově se vyučuje studijnímu oboru všeobecné gymnázium (KKOV 79-41-K/801, 79-41-K/601, 79-41-K/401) v denním studiu podle učebních plánů:

- a) čj. 20 060/94-23, upraveného čj. 25 048/95-21-23 šestileté gymnázium,
- b) čj. 20594/99-22 generalizovaný učební plán gymnázia s osmiletým studijním cyklem,
- c) čj. 20595/99-22 učební plán gymnázia se čtyřletým studijním cyklem.

Prioritou výchovy a vzdělávání je příprava studentů ke studiu na vysokých školách, případně ke studiu vyšších odborných škol nebo pro výkon některých povolání. Povinnými a volitelnými předměty jsou všeobecně vzdělávací předměty stanovené učebním plánem gymnázia. Kromě povinných a volitelných předmětů se ve školním roce 2004/2005 vyučovalo nepovinným předmětům: italština, římsko-katolické náboženství, řízení motorových vozidel, sportovní hry – volejbal.

Gymnázium v Českém Krumlově se již několik let zaměřuje na vzdělávací a výchovné činnosti nad rámec učebních plánů. Ve školním roce 2004/2005 to byly následující aktivity:

- účast na projektech MyEUROPE
- účast na projektech I*EARN
- účast na projektech nadace Člověk v tísni - Jeden svět
- projekt Socrates - COMENIUS „Proměny krajiny“
- projekt Holocaust; Hančin kufřík (Tereziánská iniciativa)
- pilotní projekt ŠIDO (odkazy na webové stránky pro jednotlivé předměty)
- vlastní projekty: Překladačská soutěž ve španělštině
- studijní pobyty - Gymnázium Deggendorf: Tomáš Jedlička (Euregio-Gastschuljahr)
- výměnný pobyt s Lycée Hilaire de Chardonnet Chalon sur Saone (Francie)
- projekt PHARE – společné aktivity s Ludwigovým gymnáziem Straubing a Gymnáziem Untergriesbach (výměnný pobyt, exkurze ve firmách, exkurze do Bavorského národního parku, sportovní den)
- studijní soustředění - týdenní pobyty tříd s výchovně vzdělávacím programem
- centrum přípravy karate
- centrum přípravy volejbalu - dívek

Škola spolupracuje s Pedagogicko-psychologickou poradnou, Střediskem výchovné péče Spirála, CEV Šípek a Centrem pro pomoc dětem a mládeži v Českém Krumlově.

Protidrogovou prevencí a výchovou k zdravému životnímu stylu byla pověřena Alena Strašrybková. Škola má zpracovaný „Minimální program prevence sociálně patologických jevů u dětí a mládeže“. V této oblasti klademe velký důraz na práci třídního učitele a na další vzdělávání pedagogů. Ředitelka školy se zúčastnila semináře programu ARION k problematice násilí na školách.

Funkce výchovného poradce se nově ujal p. Milan Wohlgemuth; jeho činnost se nadále zaměřovala zejména na poradenství k volbě studia a na informace o přijímacím řízení na vysoké, případě vyšší odborné školy.

Škola se dále účastní exkurzí, besed, přednášek, výletů a výstav, studenti sami zorganizovali vánoční akademii.

KRONIKA ŠKOLNÍHO ROKU 2004/05

- Od 25. 8. Přípravný týden
Opravné zkoušky
- 1. 9. Zahájení školního roku
- 7. 9. 1. pedagogická rada
- 9. 9. Exkurze do Zlaté Koruny (sexta)
- od 10. 9. Studijní soustředění: II. ročník- Itálie
8.B – Šumava
I. – Novohradské hory
12.B - Praha
- 21. 9. Ústní maturitní zkouška v náhradním termínu
- od 13. 9. Výměnný pobyt s Ludwigovým gymnáziem Straubing
Souvislá pedagogická praxe – Jana Pejchalová (Č – N)
- 22. 9. Přednáška S tebou o tobě
- 27. 9. Exkurze IV. ročníku – Zlatá Koruna
Anglický lektor Paul Richardson (program ELTAP)
- 1. 10. Přednáška s diapoziitiv – Írán (Ondřej Meloun, bývalý student)
- 5. 10. Návštěva rakouských učitelů v hodinách
Výchovný koncert
- od 7. 10. Ekofilm
- 8. 10. Návštěva studentů a učitelů z partnerské školy v Tvedestrandu (Norsko)
- od 11. 10. Literárně-historická exkurze Praha – III. ročník
- 13. 10. Schůzka starostů tříd
- 14. 10. Exkurze do Muzea budoucnosti – Linec (Rakousko) – 11.B a sexta
Okresní kolo soutěže EUROPANOSTRA
- 20. 10. Exkurze na veletrh Gaudeamus Brno
- 22.-23.10. Konference organizace I*earn
- od 25. 10. Exkurze septimy – Praha
- 25. 10. Přednáška NATURA 2000
Výzkum MŠMT k otázkám budoucího rodičovství

- 2. 11. Školní představení v Městském divadle – F. Villon
2. pedagogická rada
- 8. 11. Schůzka starostů tříd
- 24. 11. Výchovný koncert – sourozenci Drhovi
- 25. 11. Branné cvičení 12.B a III. ročníku (Boletice)
- 30. 11. Přednáška doc. Šímy – Liberální institut
- od 6. 12. Komplexní evaluační analýza – testy SCIO (prima, kvarta a 9.B)
předměty: obecné studijní předpoklady, čeština, matematika,
angličtina, němčina
- 7. 12. Vystoupení amerického školního sboru + beseda se studenty
- 7. 12. Seminář pro učitele k novému školskému zákonu
- 9. 12. Výchovný koncert
Exkurze do Vídně – III. ročník
- 16.12. Vánoční akademie v Městském divadle

- 20.-21.12. Školní turnaj ve florbalu
- od 3. 1. Lyžařský výcvikový kurz v Jánkách Lázních – I. ročník
- od 8. 1. Lyžařský výcvikový kurz sekundy
- 21. 1. Beseda s protidrogovým koordinátorem p. Průchou (maturitní ročníky)
- od 24. 1. Lyžařský výcvikový kurz na Hochfichtu – 9.B
- 24. 1. 3. pedagogická rada – hodnocení prospěchu a chování za I. pololetí
- 25. 1. Den otevřených dveří
- 28. 1. Ples IV. ročníku

31. 1. Vydání vysvědčení za I. pololetí
4. 2. Jednodenní pololetní prázdniny – lyžařský zájezd na Hinterstoder
1. 2. Přednáška dr. Lepše – Nová Guinea
3. 2. Cestopisná přednáška MUDr. Jegorova – II. ročník
8. 2. Presentace oborů Vysokého učení technického Brno
od 14. 2. Maturita nanečisto (testy)
17. 2. Zájezd do Národního divadla v Praze – Naši furianti (sexta a II. ročník)
22. 2. Opravná maturitní zkouška
24.-25. 2. Exkurze literárního semináře do Brna
- od 3. 3. Zahájení kroužku psychologie – PhDr. L. Šestáková
4. 3. Výchovný koncert
od 7. 3. Jarní prázdniny
18. 3. Seminář Euregia k dalšímu ročníku programu „Gastschuljahr in Bayern“
Ples oktávy
30. 3. Školní kolo SOČ
1. 4. Jarní koncert – L. Traplová, H. Bedlivá a další studenti
od 4. 4. Projektová skupina Comenius – Malaga
5. 4. Písemná maturitní zkouška z češtiny – témata:
1. „Chvála je jako sluneční paprsek, který zahřeje lidskou duši, bez ní se nemůžeme rozvíjet a rozkvétat. A přesto z mnohých vane mrazivý dech kritiky. Jen zdravě podělujeme druhé hřejivými paprsky chvály.“ – Jess Lair (úvaha)
2. Zakázané ovoce (fejeton)
3. „Moc slov nespočívá v tom, že jich je moc.“ – Václav Dušek (volný slohový útvar)
4. Odstraní referendum politické spory? (novinový článek)
5. 4. 4. pedagogická rada
9. 4. Přijímací zkouška nanečisto – určeno uchazečům o studium
- od 16. 4. Závěrečný meeting projektu Comenius (Bad Leonfelden – Rakousko)
18. 4. Přijímací zkoušky – I. termín (testy SCIO – OSP, Č, M)
20. 4. Exkurze do Jihočeského muzea – 12.B
21. 4. Přednáška Ing. Hůdy, ředitele Rybářství Třeboň
(určeno pro seminář ekonomiky)
22. 4. Den Země – Městský park
27. 4. Pedagogická rada – hodnocení prospěchu a chování oktávy a IV. ročníku
28. 4. Přednáška prof. Jana Sokola – Člověk a svoboda
29. 4. Poslední zvonění

Děti z dvanácti tříd prvního stupně základních škol se včera v Městském parku Český Krumlov při různých soutěžích seznamovali s přírodou a její ochranou. Jedním ze sportovních úkolů byla šišková štafeta (na snímku).
Foto Ivan Studený

- od 30. 4. Výměnný pobyt studentů a učitelů francouzského lycea v Českém Krumlově
- od 2. 5. Studijní soustředění primy – Rýchory, Krkonoše
„Svatý týden“ maturantů
Komplexní evaluační analýza – testy SCIO (sekunda)
6. 5. Školní filmové představení Krev zmizelého
8. 5. Představení knihy vydané Gymnáziem „Tereziánská svědectví“
od 9. 5. Ústní maturitní zkoušky – předsedové:
RNDr. Vojtěch Žíla v oktávě, Ing. Marie Doležalová ve IV. ročníku
13. 5. Slavnostní předání maturitních vysvědčení v Maškarním sále Státního hradu a zámku Český Krumlov
17. 5. Návštěva Okresního soudu – septima
18. 5. II. kolo přijímacích zkoušek
od 23. 5. Studijní soustředění tercie – Pálava
25. 5. Exkurze do Vídně – kvarta, kvinta, sekunda
26. 5. Exkurze do Prahy – kvinta
- od 6. 6. Sportovní kurzy (III. a 12.B)
7. 6. Volby do školské rady podle nového školského zákona č. 561/200
21. 6. 6. pedagogická rada – hodnocení prospěchu a chování
- od 22. 6. Školní výlety a exkurze
27. 6. Komplexní evaluační analýza – testy v II., 11.A a B (OSP, čeština, matematika, angličtina, němčina)
30. 6. Vydání vysvědčení za II. pololetí

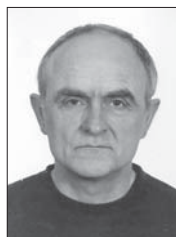
ÚDAJE O PRACOVNÍCÍCH ŠKOLY

Učitel'ský sbor ve školním roce 2004/2005

Všichni pedagogové splňují požadavky na pedagogickou a odbornou způsobilost.

Cipinová Jana, ředitelka
Č – N
praxe 25 let

Dolanský Václav
zástupce ředitelky
M – Dg
praxe 31

Adamcová Šárka
M – F
16

Aulická Jaroslava
Šp – R – N – ZA
36

Beerová Jana
ZA – Tv
13

Berková Iva
Bi – Tv
15

Bohoněk Karel
M – Bi
17

Brčák Pavel
A – D – R
26

Brčáková Ivana - ext.
Vv – M
26

Čechová Eva
M – F
21

Draslar Petr,
ICT-koordinátor
M – Inf.
12

Duffek Zdeněk – ext.
Č – D – Vv
48

Dvořáková Jana, PhDr.
Č – D
19

Dvořáková Vlasta
Č – D
12

Floriánová Věra – ext.
Bi – Ch
34

Haanová Jaroslava
N – Hv
2

Kneif Roman
Z – Tv
18

Kočanová Jana
Ch
21

Lajner Jiří
správce sítě
Tech – IVT
3

Pfeifferová Marie
Č – A
33

Podaný Tomáš
vých. poradce
M – Dg
41

Strašrybková Alena
prevence patol.jevů
Č – N – Vv
12

Syrový Petr
Tv
1

Šimková Marcela
A – R – ZSV
17

Šnokhousová Václava
garant ekol.vých.
N – Bi
7

Šrotová Dana, Ing.
- ext.
Ekonomika
30

Šulistová Ilona
Č – N
14

Tomešková Martina
Č – D
14

Trestrová Irena
Fr – ZSV
21

Urbanová Markéta
N – D
9

Voráček Ondřej
M – Z
2

Waldauf Stanislav, RNDr.
M – F
16

Wohlgemuth Milan
A – R – ZSV
14

Ziegelbauer František
ZSV – Tv
14

Pšenička Petr
španělština
2

Jakab Martin – ext.
7

Jarošová Jana
Hv – italština
1

Jordánová Iva – ext.
Hv
1

Opekarová Anežka
Hv
6

Opekarová Anežka
Hv
7

van Overloop Geert
A – N
11

Talířová Štěpánka
katechetka

Zahradník Petr
A
7

Domov mládeže

Janková Antonie
Španílerová Helena

vedoucí vychovatelka
vychovatelka

Správní a provozní zaměstnanci

Kutláková Jitka
Dvořáková Libuše

ekonomka a účetní
vedoucí školní jídelny a pracovníce pro hospodářsko-správní věci

Hrabětová Božena
Kurtin Jan

školnice, topič
údržbář

Uklízečky

Kročková Ewa
Kurtinová Alžběta – do 31. 1.
Lobíková Jaromíra (DM – do 31. 3. 2005)
Havlíčková Jiřina (DM od 1.4. 2005)
Motejllová Marie
Neřoldová Marie
Vejskrabová Růžena

Pracovnice ve školní jídelně

Codlová Jiřina
Havlíčková Jiřina – do 31. 3. 2005
Pupíková Vladislava – od 1. 4. 2005

ÚDAJE O PŘIJÍMACÍM ŘÍZENÍ

Ve školním roce 2004/2005 bylo podáno:

42 přihlášek do osmiletého gymnázia
31 přihlášek do šestiletého gymnázia
53 přihlášek do čtyřletého gymnázia (obě kola)

přijato:

25 žáků
28 žáků
27 žáků

Vzhledem k stále nižšímu počtu dětí v populačních ročnících škola přistoupila k tomu, že uchazeči konají standardizované přijímací zkoušky (SCIO – test obecných studijních předpokladů, čeština, matematika) a dále je stanovena dolní hranice počtu bodů nutných pro přijetí (min. 30 % úspěšnost v testech).

Výsledky uplatnění loňských absolventů:	IV.	13.B	oktáva
- počet přijatých na vysokou školu-	74 %	92 %	93,10 %
- počet přijatých na VOŠ	-	4 %	-
- jazyková škola	4 %	4 %	3,45 %
- pomaturitní kurz – příprava na VŠ	4 %	-	-
- praxe	7 %	-	3,45 %
- neukončeno	11 %	-	-

Typy vysokých škol, na které byli uchazeči přijati:

Učitelství	5	1	4
Humanitní obory	2	7	5
Přírodovědné obory	0	1	0
Technické obory	2	3	7
Zemědělské obory	2	0	1
Ekonomické obory	8	6	3
Právo	0	0	2
Lékařství a farmacie	0	1	5
Informatika a management	1	1	0
Tělesná výchova a sport	0	2	0
Celkem	20	22	27

PŘEHLEDNÉ ÚDAJE O VÝSLEDKÁCH VZDĚLÁVÁNÍ

Třída:	Průměrný prospěch v I. a II. pololetí:	
prima (osmileté studium)	1,639	1,564
sekunda	1,667	1,805
tercie	2,025	1,958
kvarta	1,856	2,023
kvinta	2,320	2,327
sexta	2,078	1,979
septima	1,951	1,956
oktáva	1,843	1,829

8.B (šestileté studium)	1,958	2,120
9.B	2,090	2,117
10.	2,565	2,522
11.	2,101	2,155
12.	2,229	2,207

I. (čtyřleté studium)	2,103	2,247
II.	2,190	2,118
III.	2,398	2,527
IV.	2,370	2,445

Výsledky maturitních zkoušek:

Maturovalo celkem 48 studentů, z toho prospělo 47 studentů, s vyznamenáním prospělo 18 studentů, tj 38,29 %.

Výsledky testů **SCIO (komplexní evaluační analýza)** byly zpracovány jako hodnocení úspěšnosti jednotlivých žáků, nelze je tedy zveřejňovat. Studenti i vyučující se dozvědí tzv. percentil a přidanou hodnotu. Pro školu i studenty je podstatné, jak výsledky korespondují s výsledky dosahovanými ve škole.

Testy psali studenti ve třídách: prima, sekunda, kvarta a 9.B, sexta, 11.B a II. ročník.

ÚDAJE O ÚČASTI ŠKOLY V SOUTĚŽÍCH A OLYMPIÁDÁCH A VÝSLEDKÁCH

ÚSTŘEDNÍ KOLA SOUTĚŽÍ

Klinovský Karel	4.-10. místo v angličtině
Mojžíš Michal	6. místo v dějepisné olympiádě
Vácha Karel	16.-17. místo ve fyzikální olympiádě
Kováříček Petr	18. místo v chemické olympiádě kat. A
Kodým Miroslav	24. místo v chemické olympiádě kat. A
Kreuzová Michaela	20. místo v astronomické olympiádě

REGIONÁLNÍ KOLA

Hermann Jan	1. místo ve fyzikální olympiádě kat. D
	6. místo v matematické olympiádě kat. C
Vácha Karel	1. místo ve FO – A
Vácha Karel	2.-3. místo v matematické olympiádě – A
Kouba Tomáš	13. místo v MO - B
Příbyl Roman	19. místo v MO - B
Pěcha David	10. místo v MO – Z9
Bártová Lada	6. místo v olympiádě z češtiny
Paulová Kristýna	9. místo v olympiádě z češtiny

Klinovský Karel
Černá Hana
Hruška Miroslav

1. místo v angličtině
1. místo v ruštině
1. místo ve francouzštině B1
5. místo v ruštině
3. místo ve francouzštině A1
9. místo v chemické olympiádě C
10. místo v CHO - B
11.-13. místo v CHO-C
11.-13. místo v CHO-C
14. místo v CHO-C

Flašar Jan

3. místo v zeměpisné olympiádě
13. místo v biologické olympiádě A
16. místo v BO – A
17. místo v BO – B

Kodým Miroslav
Kubík Jan

Středoškolská odborná činnost – regionální kolo

Kováříček Petr

Změny poměrného zastoupení aminokyselin v sýru Niva
po změně technologie výroby – 1. místo v chemii

OKRESNÍ KOLA

Pěcha David
Březina Mirek
Carda Tomáš
Wimmer Jan
Beran Jiří
Mojžíš Michal

1.-2. místo v MO Z9
7.-9. místo v MO Z9
12.-13. místo v MO Z9
1. místo ve FO-E
6. místo ve FO E
1. místo ve FO-F
1. místo v dějepisné olympiádě

Tercian Mojžíš ovládá dějiny

Český Krumlov – Okresní kolo dějepisné olympiády vyhrál student českokrumlovského gymnázia.

Tercian Gymnázia Český Krumlov Michal Mojžíš měl nejrozsáhlejší znalosti o zeměpisných objevech v historii, což bylo letošním tématem olympiády. "Z hlavy se dalo zvládnout tak deset procent otázek," poznamenala včera Miroslava Chrtová, učitelka dějepisu z Benešova nad Černou.

Děti jsou vedené k tomu, aby obsáhly určité vědomosti z paměti, a zároveň dokázaly pracovat s informací a literaturou, hledat souvislosti, doplňovat a spojovat fakta z různých zdrojů. "Proto jdou otázky testů daleko mimo rozsah školního učiva. Mnoho odpovědí však mohou soustředit systematicky vyhledat v dějepisném atlase, který mají k dispozici během psaní testu," vysvětlila dějepisářka.

(ist)

Hrubešová Tereza
Draslarová Hana
Holub Michal
Mojžíš Michal
Vlášková Kristýna
Maryška Vojtěch
Benešová Eva
Sršeň Štěpán
Bíček Josef
Hermann Filip
Houšková Lenka
Jurík Jiří
Jungvirthová Jaroslava

1. místo v MO Z8
3. místo v MO Z8
4.-8. místo v MO Z8
4.-8. místo v MO Z8
4.-5. místo v MO Z7
8. místo v MO Z7
10.-11. místo v MO Z7
1. místo v MO Z6
2. místo v MO Z6
4.-7. místo v MO Z6
4.-7. místo v MO Z6
8.-9. místo v MO Z6
8.-9. místo v MO Z6

Bártová Lada
Paulová Kristýna
Maryška Vojtěch
Benčová Nikola
Zika Ondřej

2. místo v olympiádě z češtiny
3. místo v olympiádě z češtiny
1. místo v biologické olympiádě D
7. místo v BO – C
11. místo v BO – C

Pouchová Ester
Haidrová Jiřina
Wimmer Jan

4. místo v chemické olympiádě
5. místo v CHO
9. místo v CHO

Vrabel Michal
Václaviček Tomáš
Flašar Jan
Stach Martin

2. místo v zeměpisné olympiádě A
3. místo v ZO – B
1. místo v zeměpisné olympiádě D
2. místo v ZO – D

Václaviček Tomáš
Maryška Vojtěch
Puritscher Martin
Oščipovský Jan
Klinovský Karel
Štěpánková Dana
Kostka Ladislav
Benešová Eva
Taliřová Marta
Skalická Anna
Litvanová Lucie

1. místo v angličtině I.B
2. místo v angličtině I.B
1. místo v angličtině II.B
2. místo v angličtině II.B
1. místo v angličtině III.
3. místo v angličtině III.
1. místo v němčině I.B
2. místo v němčině I.B
3. místo v němčině II.B
2. místo v němčině III.
3. místo v němčině III.

Pythagoriáda:

7. třídy

Haviarová Petra
Sváček Daniel

5. místo
6.-8. místo

6. třídy - prima se letos nezúčastnila z důvodu studijního soustředění
Údaje o sportovních soutěžích jsou uvedeny dále – aktivity školy.
Všem uvedeným studentům byla udělena pochvala za úspěšnou reprezentaci školy.

Soutěž MATEMATICKÝ KLOKAN

Kategorie STUDENT

Bártová Lada 74 bodů

Kategorie JUNIOR

Vácha Petr 86 bodů

Mikeš Jan 75 bodů

Cířka Stanislav 75 bodů

Kategorie KADET

Pěcha David 82 bodů

Sírová Kristýna 72 bodů

Hrubešová Tereza 70 bodů

Kategorie BENJAMÍN

Václavíček Tomáš 115 bodů

Duspivová Kateřina 108 bodů

Maryška Vojtěch 106 bodů

ÚDAJE O MIMOŠKOLNÍCH AKTIVITÁCH

- kroužek basketbalu – vedl P. Syrový
- karate - vedl R. Kneifl
- volejbal – vedl P. Šulista, J. Vobr
- kroužek Internetu – vedl J. Lajner
- kroužek latiny – vedla J. Aulická
- kroužek psychologie – vedla PhDr. Libuše Šestáková
- řízení motorových vozidel – teorii a praxi vyučuje Jan Vochozka

AUTOŠKOLA

Během studia mohou studenti získat řidičské oprávnění na osobní automobil, případně motocykl. Ve školním roce 2004/05 se k výcviku v autoškolě přihlásilo celkem 56 studentů. V měsíci říjnu 2004 zahájilo výcvik v řízení motorových vozidel celkem 31 studentů, v měsíci únoru 2005 dalších 25 studentů. Do konce školního roku 04/05 ukončilo úspěšně výcvik celkem 36 studentů.

Zájemci o získání řidičského oprávnění se v příštím školním roce mohou přihlásit opět v měsících září nebo únor.

Jan Vochozka
učitel autoškoly

ÚDAJE O RADĚ ŠKOLY A SDRUŽENÍ RODIČŮ

Od 1. 1. 2004 byla zřízena Rada školy. Rada školy pracovala ve složení:

Mgr. Jaroslava Dědková (předsedkyně), PaedDr. Hana Bůžková, Mgr. Alena Jůzková, Mgr. Irena Škrabalová, Petr Kovaříček, Mgr. Václav Dolanský, Mgr. Karel Bohoněk, Mgr. Roman Kneifl, Mgr. Jana Beerová, MUDr. Martin Dvořák, Mgr. Dalibor Carda, Mgr. Karel Vachta.

Volby do Školské rady podle zákona č. 561/2004 proběhly 7. 6. 2005, jejich výsledek byl předložen Radě kraje.

Při škole pracuje občanské **Sdružení rodičů a přátel dětí a školy**, jehož členy jsou rodiče studentů. Ze svého středu si volí třídního důvěrníka, který je zároveň zastupuje v hlavním výboru SRPDŠ. Tento HV SRPDŠ pracoval ve složení: Ing. **P. MIKŠÁTKO, předseda**, p. **D. ZEMANOVÁ, pokladník**, členové: MUDr. Heřmánková, MUDr. Filipová, p. Palmová, p. Hejnová, p. Kovaříčková, p. Bílková, p. Meleg, p. Sárová, Ing. Novotná, p. Sedlák, p. Čermáková, p. Fudyová, p. Hladíková, p. Ihnatoliová, p. Gubaniová, p. Lišková.

Ve školním roce 2004/2005 byly podpořeny akce pořádané školou (pronájem sálu na akademii, cestovné studentů na soutěže, podpora pobytu francouzských studentů). HV SRPDŠ zorganizoval dva maturitní plesy a slavnostní předávání maturitních vysvědčení. Rodiče podpořili školu významným darem – zakoupením doskočiště pro skok vysoký v částce 35 tis. Kč.

Odbory

Ve škole je odborová organizace se 4 členy. Předsedou je František Ziegelbauer.

ZÁKLADNÍ ÚDAJE O HOSPODAŘENÍ ŠKOLY - ROZPOČET ROKU 2004

Gymnázium Český Krumlov je příspěvkovou organizací zřízenou Krajským úřadem Jihočeského kraje s doplňkovou činností.

I. Příjmy

Celkem 21 862 539,14 Kč

z toho -	tržby za stravné	1 038 495,- Kč
	tržby za ubytování DM	245 300,- Kč
	za pronájmy	311 112,- Kč
	ostatní příjmy	32 333,14 Kč
	RF	129 614,- Kč
	Tržby DČ	171 385,- Kč
	přímé dotace MŠMT r. 2004	15 359 000,- Kč
	provozní dotace Jihočeský kraj	4 379 000,- Kč
	Pilotní projekt SIPVZ	87 000,- Kč
	Informační gramotnost	45 300,- Kč
	Prevence patologických jevů – Město ČK	9 000,- Kč
	Min. program prevence - KÚ	5 000,- Kč
	Záštitu hejtmana na MS ve volejbale	20 000,- Kč
	Záštitu starosty města Český Krumlov	20 000,- Kč

II. Výdaje

A) NIV – neinvestiční výdaje celkem 21 833 937,71 Kč

z toho	- platy zaměstnanců	10 602 000,- Kč
	- OON	300 000,- Kč
	- odvody soc. a zdrav. pojištění	3 767 787,- Kč
	- energie	1 308 959,10 Kč
	- stravné	1 064 852,50 Kč
	- opravy za získané pronájmy + údržba	355 561,37 Kč
	- DHM do 40 tis. Kč	805 364,90 Kč
	- internet	108 563,73 Kč
	- stipendia	2 000,- Kč
	- učeb. pom., učebnice, knihy	145 369,80 Kč
	- revize přístrojů a.j. revize	47 304,48 Kč
	- odpisy	1 162 150,- Kč
	- ostatní výdaje	1 997 595,30 Kč
	- náklady DČ	166 429,- Kč

Hospodářský výsledek za organizaci celkem k 31.12.2004

- z hlavní činnosti	+ 23 645,43 Kč
- z doplňkové činnosti	+ 4 956,- Kč
Celkem	+ 28 601,43 Kč

Tento hospodářský výsledek byl po schválení Radou kraje přidělen do rezervního fondu.

B) Investiční výdaje celkem 1 488 441,10 Kč

(rekonstrukce podlahy v tělocvičně)

Údaje o dalších finančních zdrojích , jejich výše, čerpání:

- Phare	72 115,85 Kč (spolupráce s LG Straubing)
- Socrates-Comenius	163 225,92 Kč (Proměny krajiny)

KONTROLY A JEJICH VÝSLEDKY

- Česká správa sociálního zabezpečení - odvody
- Finanční úřad – kontrola prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu na investiční akce
- Hasičský záchranný sbor Jihočeského kraje
- Krajská hygienická stanice – kontrola osvětlení v tělocvičně

O všech kontrolách byly sepsány zápisy; nebylo zjištěno porušování předpisů nebo jiná závažná zjištění. Zápisy kontrolních orgánů jsou uloženy ve škole, jejich kopie jsou zasílány na Krajský úřad.

STÍŽNOSTI

V tomto školním roce nebyla podána žádná stížnost.

VZDĚLÁVÁNÍ PEDAGOGŮ

Pedagogický sbor je plně kvalifikovaný. V roce 2004 bylo za vzdělávání pedagogů vydáno celkem 75 937,- Kč, z toho 45 300,- na SIPVZ, 30 637,- na ostatní akce. Učitelé se účastnili nejčastěji vzdělávacích akcí pořádaných Pedagogickým centrem (NUDV) České Budějovice, Univerzitou Karlovou, Masarykovou univerzitou Brno aj.

SEZNAMY TŘÍD

Třída: prima

Třídní učitelka: Jana Beerová

Bicek Josef	Kräusslová Lucie
Duspivová Kateřina	Pivoňková Jana
Hermann Filip	Prokop Vlastimil
Hladík Marek	Shonová Kateřina
Hlavačka Ondřej	Slabá Karolína
Houšková Lenka	Smějsíková Kateřina
Hynek Matěj	Sršeň Štěpán
Ihnatoliová Lucie	Stropková Kateřina
Jungvirtová Jaroslava	Šmardová Eva
Jungwirth Michal	Štěpánek Michael
Jurík Jiří	Talíř František
Kandlová Lucie	Vlasatá Barbora
Klíčová Radka	Vrabel Michal
Koršala Dominik	Wiznerová Tereza
Kostka Ladislav	Zrnečková Michaela

SEZNAMY TŘÍD

Třída: sekunda

Třídní učitel: Marie Pfeifferová

Benešová Eva	Palkovič Jan
Beránek Daniel	Peterová Simona
Bürgerová Hana	Proboštová Jana
Čermák Martin	Pupík Ondřej
Dekret Roman	Reitinger Petr
Drtina Michal	Řihoutová Barbora
Duškova Kristýna	Sedláková Kristýna
Faltus Jan	Sváček Daniel
Haleš Antonín	Špolc Michael
Haviarová Petra	Švédová Zdeňka
Husák Petr	Tomešek Martin
Kuntová Henrieta	Václaviček Tomáš
Maryška Vojtěch	Vlášková Kristina
Mikešová Zdeňka	Vojta Michael
Modlitbová Veronika	Votýpková Zuzana

SEZNAMY TŘÍD

Třída: tercie

Třídní učitel: Václava Šnokhousová

Adamjáková Kim	Návorka Pavel
Bártová Veronika	Němcová Klára
Benčová Nikola	Oščipovský Michal
Bílek Jan	Panyková Lucie
Bílková Karolína	Podroužková Lucie
Damianová Caroline	Řeháčková Ivana
Draslarová Hana	Sírová Kristýna
Fiala Jan	Slabá Hana
Heřmánková Klára	Sládková Adéla
Holub Michal	Smějsíková Marie
Hrdina Tomáš	Talířová Marta
Jůzko Tomáš	Urbanová Anežka
Kopecký Jaroslav	Vejvoda Ondřej
Korčáková Simona	Voborníková Veronika
Luštický Radek	Zemanová Lucie
Mojžíš Michal	Zíka Ondřej

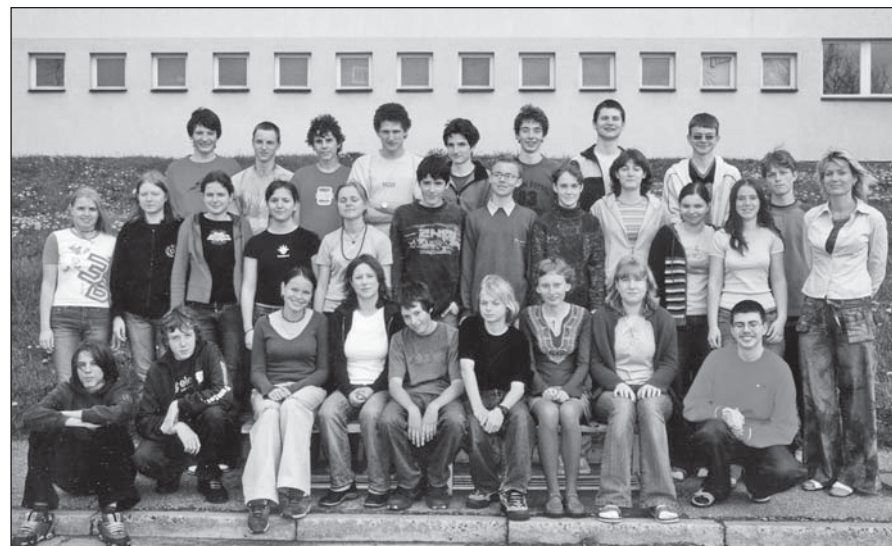

SEZNAMY TŘÍD

Třída: kvarta

Třídní učitel: Ilona Šulistová

Beneš Jan	Koudelková Hana
Březina Miroslav	Kreuzová Michaela
Carda Tomáš	Kurková Martina
Dragoun Tomáš	Nováková Petra – do 14. 2.
Duchoňová Barbora	Oščipovský Jan
Đurišová Markéta	Pěcha David
Filipová Tereza	Pejchal Vladislav
Filipová Lenka	Pípalová Anna
Flašarová Kristýna	Puritscher Martin
Haršová Vendula	Šimek Marek
Herman David	Špolc Miroslav
Hlavačková Kristýna	Troup Vojtěch
Hudečková Barbora	Vejvoda Daniel
Jarosch Jan	Zelenská Barbora
Kopal Jiří	Zeman Luboš

SEZNAMY TŘÍD

Třída: kvinta

Třídní učitel: PhDr. Jana Dvořáková

Bohdal Viktor
Černý Michal
Černý Josef
Dudák Jan
Geršlová Tereza
Hála Petr
Hejna Tomáš
Hermann Jan
Indrová Tereza
Jančář Jan
Jandová Kristýna
Jedlička Tomáš
Kopecká Jana
Kopřivová Lucie

Kucharčíková Adéla
Lorenc František
Mašková Zuzana
Mraček Aleš
Novák Martin
Pavelcová Tereza
Sieber Adam
Sirový Miloslav
Strejcová Hana
Svobodová Kateřina
Tomková Veronika
Tomšovský Martin
Turek Tomáš
Weiglová Doris
Zrnečko Jan

SEZNAMY TŘÍD

Třída: sexta

Třídní učitel: Markéta Urbanová

Bohdalová Jitka
Boneschová Jaroslava
Bůžková Alžběta
Cífká Stanislav
Čiperová Věra
Dostál Martin
Heřmánek Ondřej
Kratochvíl Michal
Kubík Jan
Kubeš Stanislav
Mejzrová Andrea
Pejchalová Milada
Pimpara Miloš

Procházková Petra
Příbyl Roman
Růžička Stanislav
Smejkalová Tereza
Sršňová Pavla
Štefko Roman
Urbanová Radka
Vacek Lukáš
Vágner Petr
Valíčková Sandra
Vlásková Nikola
Vorel Filip
Zamazal Tomáš

SEZNAMY TŘÍD

Třída: septima

Třídní učitel: Šárka Adamcová

Aliová Nad'a	Mikšátko Jiří
Balcarová Anna	Piskurová Jana
Cimlová Štěpánka	Pupaki Anna
Černá Hana	Schwarzová Nikola
Dvořák Jakub	Skalická Anna
Flašar Jan	Strnisková Lucie
Gažáková Kateřina	Svoboda Martin
Gonzálezová Markéta	Tomanová Anna
Hruška Miroslav	Tomková Štěpánka
Litvanová Lucie	Traplová Lucie
Lukešová Tereza	Troup Matyáš
Mašek Petr	Turnhöfer Daniel
Meislová Kristýna	Trestrová Olga

SEZNAMY TŘÍD

Třída: oktáva

Třídní učitel: Roman Kneifl

Berka Ondřej	Mayer Zdeněk
Blažek Jan	Novotný Adam
Cífková Zuzana	Petrtyl Jan
Dušáková Markéta	Piterka Luboš
Faltus Jiří	Píchová Romana
Homolková Lenka	Růžičková Lenka
Hudečková Martina	Smetanová Zdeňka
Klivandová Hana	Stará Alena
Kodým Miroslav	Šmejkalová Marcela
Kováříček Petr	Štefko Martin
Kubová Kateřina	Švambergová Tereza
Kulovaný Petr	Švepeš Petr
Lojdová Alena	Vácha Karel
Marková Barbora	Vokounová Martina

Třída: 8.B

(první ročník šestiletého studia)
Třídní učitel: RNDr. Stanislav Waldauf

Bartošová Dana
Bloch Kryštof
Domin Václav
Dominová Gabriela
Gondek René
Hrubešová Tereza
Janovský Tomáš
Ježková Barbora
Jiříková Kateřina
Kainc Jakub
Kučera Jan
Lacina Tomáš
Lauková Kristina
Majer Michal
Mizerová Zdeňka

Mrázová Jana
Nguyen The Tuan
Pavlásková Iva
Pešek Pavel
Písková Lucie
Račák David
Růžičková Kateřina
Řepová Anna
Řípa Petr
Sojka Martin
Soukupová Dita
Sváček Martin
Šabatková Petra
Šimková Alena
Vach Tomáš

Třída: 9.B

(druhý ročník šestiletého studia)
Třídní učitel: Ondřej Voráček

Benešová Františka
Beran Jiří
Beránek Vojtěch
Berka Vojtěch
Cába Daniel
Děkanová Klára
Haiderová Jiřina
Homolková Kateřina
Hrubešová Dominika
Klivandová Lenka
Koršala Martin
Kotěšovský Tomáš
Kovářová Petra

Kúnová Lucie
Mrázová Petra
Neřold Marek
Nguyen Mau Tien
Opelková Adéla
Pimpara Jan
Pouchová Ester
Rolinková Martina
Sárová Eva
Šestáková Markéta
Štěpánek Martin
Valešová Jana
Wimmer Jan
Ziegelbauer Jan

Třída: 10.B

(třetí ročník šestiletého studia)

Třídní učitel: Petr Draslar

Bieblová Marta
Bierbaumerová Adéla
Bigasová Pavlína
Bílek Ondřej
Bukáčková Aneta
Čechová Eva
Dang Vu Giang
Haladová Pavla
Havelková Barbora
Holczer Aleš
Klinovský Karel
Kutta Lukáš
Kuzdasová Eliška
Levá Dominika
Majerská Dana

Maňurová Iveta
Mášová Anna
Mikeš Jan
Moriová Kristýna
Novotný Karel
Pauknerová Linda
Pavlinová Hana
Račáková Lucie
Smejkalová Hana
Soukup Jan
Szabová Kateřina
Šašková Michaela
Šedivý Josef
Šťastný Jan
Vach Vladimír
Zídek Jan

Třída: 11.B

(čtvrtý ročník šestiletého studia)

Třídní učitel: František Ziegelbauer

Balláková Monika
Beer Marek
Damiánová Veronique
Harenčáková Veronika
Hlásek Pavel
Horváthová Michaela
Kertesová Andrea
Kouba Tomáš
Kovaříčková Adéla
Matscheová Denisa
Meleg Miroslav

Mráz Miroslav
Postl Pavel
Sedláčková Petra
Skříčilová Lucie
Sváček Jiří
Škrabal Miroslav
Štěpánková Dana
Švepešová Alena
Valčuhová Květa
Valter Jiří
Zemene Petr
Franta Leopold

Třída: 12.B

(pátý ročník šestiletého studia)
Třídní učitel: Vlasta Dvořáková

Bícová Jana
Boháč Roman
Bukáček Martin
Dušková Marcela
Florián Pavel
Haberlandová Veronika
Hladík Filip
Holbová Jarmila
Horváthová Zuzana
Hůlka Boris
Hüttner Martin
Kalista Marek

Krátká Michaela
Kubandová Jindřiška
Nagyová Michaela
Novotná Veronika
Palmová Jana
Paulová Kristýna
Pecháčková Ludmila
Řepová Eliška
Sárová Lenka
Slavková Petra Marie
Soldát Lukáš
Štajnerová Markéta
Žáčková Eliška

Třída: I.

(čtyřleté studium)
Třídní učitel: Iva Berková

Augsten Vilém
Čížková Romana
Dočkal Petr
Douchová Marcela
Flíček Jiří
Gubaniova Petra
Hájková Michaela
Hebík Štěpán
Hovorková Michaela
Hroudová Zdeňka
Jandová Daniela
Jurek Aleš
Kadičová Jana

Krilová Kristýna
Kubec Daniel
Maxa Hubert
Mraček Michal
Píša Jan
Procházková Eva
Riesová Petra
Scherhaufarová Hana
Schwarzová Zuzana
Stach Martin
Šebestová Jana
Švadlena Jan
Tenkl Miroslav
Vlášek Vladimír

Třída: II.

(čtyřleté studium)

Třídní učitel: Marcela Šimková

Bouchalová Šárka
Crha Matouš
Cyprová Eliška
Dvořáková Miroslava
Ferenčíková Iva
Fudyová Zuzana
Havlišová Martina
Humeličová Marie
Kalina Jiří
Krčová Jana
Maťhová Aneta
Novák Petr
Novotný Vladimír
Pavlík Michal
Perníková Lenka

Petříková Alena
Pípalová Jana
Schötterl Martin
Smetanová Jiřina
Smržová Veronika
Suchánková Lenka
Světlá Andrea
Světlíková Lucie
Škarydová Lenka
Vácha Petr
Venuš Martin
Veverková Lucie
Vobrová Lenka
Vránová Vendula
Všetečka Jan
Zídková Kateřina

Třída: III.

(čtyřleté studium)

Třídní učitel: Eva Čechová

Anděl Petr
Bártová Lada
Badáň Petr
Bedlivá Hana
Břicháčková Zuzana
Bürger Martin
Dědková Kateřina
Diviš Karel
Fatura Tomáš
Froňková Iva
Grycová Lenka
Harvalíková Kateřina
Hebík Jakub
Holczerová Jana
Janoušek Stanislav

Kabilková Hana
Kaislerová Eva
Kovář Martin
Kroupová Andrea
Lišková Kateřina
Machová Veronika
Pavlásek Michal
Pekárková Vladislava
Podaná Vladimíra
Procházka Radek
Reischlová Kateřina
Ruschak Michal
Svobodová Pavlína
Svojšová Pavlína
Vašková Klára
Vítková Tereza
Závodská Iveta

Třída: IV.
(čtyřleté studium)
Třídní učitel: Martina Tomešková

Bartoš Ladislav
Bečák Lubomír
Benc Eduard
Čechová Petra
Čermák Jan
Draxlerová Zdeňka
Grabcová Klára
Horváthová Zuzana
Jungwirthová Eva
Kordačová Martina
Kottová Michaela

Krieschová Alice
Kusyn Michal
Nováková Vlasta
Novotná Petra
Podruh Pavel
Slavětínský Radek
Smutková Veronika
Stráská Pavlína
Švejdová Klára
Tomešek Martin
Turnhoffer Michal
Valík Vladimír

ÚDAJE O AKTIVITÁCH A PREZENTACI ŠKOLY NA VEŘEJNOSTI

Možnost volby předmětových seminářů je velkou výhodou, kterou naše škola poskytuje studentům. Mohou si vybrat zaměření, které odpovídá jejich zájmům a představám o budoucím studiu na vysoké škole.

Semináře prohlubují znalosti a dovednosti v příslušném předmětu, ale student má ještě jednu povinnost: zpracovat v jednom ze seminářů písemnou práci. Některé jsou natolik kvalitní, že mohou být hodnoceny jako středoškolská odborná činnost (dále SOČ). Po školním kole pak nejlepší postupují do krajské přehlídky.

Kladem letošního ročníku je širší zaměření. Studenti představili výsledky svého zkoumání v řadě předmětů – chemie, zeměpis, dějiny umění, literatura, biologie - a do prezentace byla zařazena i učební pomůcka. Pět prací postoupilo do krajského kola a Petr Kovaříček: Změny poměrného zastoupení aminokyselin v sýru Niva po změně technologie výroby v závodě Madeta a.s. bude soutěžit v ústředním kole přehlídky SOČ.

Protože jsem se zúčastnil školního i krajského kola, chtěl bych v několika poznámkách navrhnout, jak zpracování studentských prací zlepšit. Budu vycházet z předmětů své aprobace, ale věřím, že některé zkušenosti mají obecnější platnost. Svá doporučení člením do několika částí, sledujících zhruba tyto okruhy: rozhodnutí o zpracování práce, formální stránka, námět, termín dokončení a způsob prezentace.

Rozhodnutí o zpracování práce

Rozhodnutí, ve kterém semináři bude student zpracovávat písemnou práci, by měl učinit v předposledním ročníku gymnázia, nejlépe na konci prvního pololetí. Jen tak bude dost času na přípravu, shromažďování podkladů, jejich třídění, studium odborné literatury apod. V maturitním ročníku většinou plní jiné povinnosti a nemá dost klidu ani času na vlastní zpracování.

Formální stránka

Jazykovou složku a kompozici práce mohou probrat vyučující českého jazyka v hodinách slohu. Některé formální záležitosti jako je název, klíčová slova, obsah, přílohy, záměr a cíl práce, použité metody a techniky a sumarizace výsledků jsou stejné pro všechny předměty. Studenti by však také měli umět správně zapsat seznam literatury, citace, zpracovat poznámkový aparát, odkazy na přílohy apod. Zpracování seminárních prací má dlouhou tradici a v každém kabinetě se jistě najdou příkladné ukázky z minulých ročníků.

Námět

Námět je tím nejpodstatnějším, kde již od začátku může dojít k zásadním chybám. Studenti, často v zajetí romantických představ, přicházejí s nápady, které jsou v daném čase nerealizovatelné. Potřebují poradit, aby si uvědomili možné problémy. Pokud chce napsat „něco o Rožmbercích“, je mu třeba vysvětlit, že ani nejdrobnější práce není v jeho odborných a časových možnostech. Přitom v dějepise je možné vyjít z místních kronik, pamětních knih hasičských jednot, tělovýchovných spolků, ochotnických souborů apod.

V oblasti historie byly např. neúspěšnější v letošním krajském kole SOČ Uprchlíci z Haliče za první světové války v Českých Budějovicích a Vývoj české a německé obce na Trhovinensku (Slavče a Trutmaň) v letech 1918 až 1938. Druhá práce vycházela z porovnání obecních kronik.

Podobně v jazykové oblasti v předloňském roce byly úspěšné dvě práce z našeho gymnázia: Jazyk počítačových her J. Olšana a Místní jména v okolí Chvalšín M. Postla. Šlo zhruba o desetistránkové texty, které však přinášely původní, originální poznatky.

SOČ a internet

U většiny seminárních prací se musíme spokojit s tím, že se jedná o více méně zdařilé kompiláty, kde je ve větší míře využíváno internetu. Informace je snadné nalézt a jsou rychle k dispozici. Většinou však chybějí odkazy na prameny a literaturu. Proto by bylo vhodné, aby zadavatel nebo konzultant vedl studenta k přečtení alespoň jedné odborné práce nebo studie v odborném časopise.

Internetové podklady vyžadují kritický přístup a v úvodní části práce je nutno tuto skutečnost uvést. Musí být zřejmé, co je doslovná citace a co vlastní studentovo stanovisko. V této souvislosti uvádím jako kuriozitu, že k práci M. Štefka: Fantastická literatura od počátků do současnosti byl v příloze uveden seznam 110 přečtených knih.

Termíny

Zadavatel práce poradí studentům, jak zpracování rozvrhnout, měl by konzultovat námět i postup zpracování. Práce by měla být hotova do konce února a školní kolo SOČ by mělo proběhnout do konce března.

Prezentace výsledků

Všechny práce v příslušném semináři by měly být veřejně představeny. Nácvik veřejného vystoupení před spolužáky je součástí výuky. Měl by obsahovat: název, záměr a cíl práce, použité metody a techniky a sumarizaci výsledků.

Často dobrá práce neuspěje, protože je špatně představena, a naopak kultivované vystoupení zapůsobí více než dojem z povrchního prolistování textu.

Krajské kolo

Má specifický charakter. Práce jsou hodnoceny podle oborů a často chybné zařazení účastníka poškodí. Zajímavá práce Gotický sál na prelatuře v Českém Krumlově měla být spíše než ve skupině historie hodnocena v sekci dějiny umění. Podobně M. Růžicková by určitě uspěla, kdyby její text Barvy koní a jejich dědičnost soutěžil v sekci zemědělství.

Závěr

Dlouholetá tradice SOČ na naší škole je i závazkem do budoucna. Zpracování odborné práce se všemi náležitostmi je důležitou součástí přípravy ke studiu na VŠ.

Patříme mezi několik gymnázií (G Strakonice, G Česká Č. Budějovice, G. Jírovcova Č. Budějovice, Česko-anglické gymnázium Č. Budějovice a G Jindřichův Hradec), která se pravidelně účastní krajské přehlídky.

Možná by bylo vhodné uvažovat u nadprůměrných prací o vnitřním ocenění v rámci školy. Často autoři vynaložili mnoho času a vyvinuli značné úsilí, aby svůj záměr úspěšně dokončili.

Účastníci školního kola:

Cífková, Z.: Vltaviny v jižních Čechách

Kodým, M.: Vodní režim rostlin

Kovaříček, F.: Změny poměrného zastoupení aminokyselin v syru Niva po změně v technologii výroby v závodě Madeta a.s. Český Krumlov

Klivandová, H.: Gotický sál prelatury v Českém Krumlově

Petrtyl, J.: Sibiř – interaktivní prezentace regionu
Růžicková, M.: Barvy koní a jejich dědičnost
Štefko, M.: Fantastická literatura od počátků po současnosti

Zdeněk Duffek
vyučující češtiny

PROJEKTY

Legends and Landscapes A Comenius Project

Jan Ámos Komenský, známý jako otec moderního vzdělávání, ve svém díle Velká didaktika napsal: „Alfou a omegou naši didaktiky budiž hledat a nacházet takovou metodu, aby učitelé vyučovali méně, žáci se však naučili více, aby ve školách bylo méně shonu, nechuti a márné práce, zato však více pohody, poutavé činnosti a trvalého úspěchu v učení“.

Poslední tři roky se naše škola podílela na projektu nazývaném „Mýty a krajina“, který je štědře podporován ze zdrojů EU v programu Comenius. Hlavním cílem bylo inspirovat a motivovat všechny studenty a učitele ke spolupráci se školami v Norsku, Rakousku a Španělsku.

Účastníci ze čtyř partnerských škol mimo jiné překládali místní legendy, prováděli průzkum o změnách krajiny, prezentovali lidovou nebo léčitelskou moudrost na školních webových stránkách a také vydali dva mezinárodní kalendáře pro rok 2004 a 2005. Vrcholem naší spolupráce byla každoročně dvě nebo tři setkání, kde měly malé skupinky studentů příležitost cestovat a vytvořit prezentace své práce v cizím jazyce.

„Už jste někdy slyšeli o Janu Ámosi Komenském? Pokud ne, tak se tím netrapte. Velká většina dnešních lidí o něm nikdy neslyšela.“ (citace ze zahraniční webové stránky)

Přestože se Komenský narodil na Moravě, napsal většinu svých prací v exilu. Všichni žáci a studenti v jeho rodné zemi se o něm obsáhle učí, a proto není divu, že je mezi desítkou největších Čechů.

„Existuje způsob, jak vyučovat děti příjemně a přitom rychle?“ ptal se sám sebe, když se děti v jeho době učily nazpaměť latinská slovíčka a skloňování, aniž by byly vedeny k tomu, aby samy přemýšlely. Překvapivým poznatkem podle expertů je především to, že vzdělávání ve středoevropských školách je až příliš zaměřené na biflování faktů, a tak málo na vztah studenta a učitele, na diskuzi a na originální a zajímavé příspěvky studentů.

Myslím si, že mnohým z nás je jasné, že studenti by měli být při vyučování víc než jen pasivními posluchači monologů a za těch dvanáct let, co učím, jsem zaznamenal posun v postoji studentů i učitelů. Jsem ale přesvědčen, že je důležité, aby učitelé udrželi vedoucí pozici ve vztahu se studenty nebo v diskuzi a nadále určovali cestu, jinak by vyučování ztratilo svůj směr.

Hlavní zásadou projektu Comenius je účast studentů na všech úrovních. Soustavně jsme se snažili studenty zapojit do veškeré práce a organizace. Zaujalo mě, co studenti dokázali vymyslet pod jemným a přitom přesvědčivým nátlakem.

O několika se zmíním:

- legenda o Donu Juliovi inspirovala studenty k prozkoumání rodokmenu rodu Habsburků, snažící se hledat historické a genetické příčiny jeho šilenství. Jiní studenti zase přispěli k tématu pojednáním o schizofrenii z psychologického a právního hlediska
- animovaný film rakouských studentů o historii Sternsteinu motivoval skupinku našich studentů k natočení krátkého hraného filmu o zlatokorunské legendě
- tvůrčí literární kroužek, kde se studenti pokoušeli vžít se do legendárních postav a popsat, jak se tyto osobnosti asi cítily
- dvojjazyčné předčítání v češtině a němčině zasazené do jihočeské krajiny a dvojjazyčná prezentace českých studentů v angličtině a němčině doprovázená vlastnoručně vyrobeným comicsem
- norští studenti zdravotní školy připravili seznam zaručených receptů, jak si poradit s různými zdravotními problémy, mj. s bradavicemi, bolestivou menstruací či bolestmi hlavy (zkuste kávu obohacenou citronem)

„Naši učitelé nesmějí být podobni sloupům u cest, jež pouze ukazují, kam jít, ale sami nejdou,“ napsal Komenský. A my jsme se při práci touto větou řídili.

Rozmanitě výpravy do Rakouska, Norska a Španělska byly pro nás vždy fascinující mezikulturní zkušenosti: úplně jiné jídlo, bydlení, rodinný život atd. Jsme očekávali, ale že norský „život na ulici“ se odehrává i na lodích a že se na jihu Španělska večerí o půlnoci, nás překvapilo.

Geert van Overloop, Petr Zahradník
koordinátoři projektu

Následují cizojazyčné reakce studentů, kteří spolupracovali na projektu:

**(Travels to NORWAY,
Petr, Tomáš, Lucie, Anna, Pavel, Helena, Pavel, Marie, Kristýna, Míra)**

We were impressed by the coastal port of Tvedestrand and white painted wooden buildings that fused with the white colour of the snow covering the roofs and the streets. The broken shore with lots of islands forms spectacular scenery of fjords running into the land. Twice during our stay, we set off on a boat trip to some of these islands.

Once you have been there, you will never forget what a strong feeling it is to float through the wide „streets“ connecting the web of islands, and you are free to go any direction you want to and to drop the anchor anywhere it seems to be good place for a break. And there ARE places like this.

When we landed in Norway we saw country, where everything, from trees over beautiful lakes to houses, has its own beauty.

After we'd landed we met a really splendid man, his happy personality exceeded only by his good heart. He took us to school by a little bus, where we met our hosts. I had luck, my host was an amazing girl-Silje from a very cheerful family, that lives close to the sea. Can anything be better? The same evening, we arrived, I was fishing at the sea with Silje and her brother. It was the best start of four great days in Norway.

Next day, we had our presentations and we took part in lessons at the local school. After lunch

(better to say after snack, people in Norway don't eat at noon like we do) we went to Nes Ironworks, it's something like museum of iron mining. In the building, where the museum is, things of iron were made. Then we visited Lyngor, five islands, it must be paradise on these islands in summer. Nobody can say there is a better place to spend the summer. After dinner (bigger than lunch) we went bowling.

On Friday, it was raining and we went playing golf. We were totally wet, but it didn't matter to me. But the rest of group had a different opinion. Their problem. We spent the rest of the day and the next day in Oslo. I can now say that it's impossible for me to get lost in the center of this city. We saw castle, harbor, theatre, opera, parliament, the most expensive hotels (everything just from outside), we ate in the best restaurant, where the food is like... I can't say how good it was, you have to try it. We were in cinema, in museums of the greatest men of Norway. We were in every part of the center of Oslo.

But everything has its end (except space, of course) and we had to leave this country which is made from my dreams. I left a part of me there and I'll go back for it someday.

**(Travels to AUSTRIA,
Naďa, Matyáš, Lucie, Petr, Ondra, Lucie)**

Vor kurzer Zeit haben wir eine schwierige Aufgabe bekommen. Wir sollten unsere Schule in dem Comenius Projekt repräsentieren. Nach langen Streitigkeiten entschieden wir uns endlich dazu, eine Legende mit dem Namen „Wie Český Krumlov gegründet wurde“ vorzustellen. Naďa malte ein paar Bilder, Illustrationen für unsere Geschichte, damit die Präsentation nicht so langweilig ist. Dann übersetzten wir unsere Legende ins Deutsche und Englische (mit Hilfe von unserer Deutschlehrerin und unserer Mitschülerin aus Kanada.) Am Sonntag den 17. April konnten wir zu unseren südlichen Nachbarn nach Bad Leonfelden abfahren.

The second day started with common breakfast. It had been raining heavily since morning. We spent 2 hours at school and after that a trip to Sternstein was planned. The weather was terrible and we were a bit worried. Our guides told us many interesting things but we were completely wet and some of us could not wait to see the end of the trip. The boys from Spain did not understand the guide, because their English was very bad but they were keen on snow rests. They took photos of it. They were fighting with some sticks as well. They are probably fans of Star Wars, I think.

Das einzige, was uns in so schlechtem Wetter Spaß machte, waren die Jungen aus Spanien. Weil sie nicht Englisch verstanden, kämpften sie mit langen Ästen gegeneinander und sie machten Fotos mit dem Schnee.

In the evening all of us made omelets at school in Bad Leonfelden. It was funny, Matyáš and I also wanted to help, but we actually only hindered.

Am Abend kochten wir alle zusammen. Es war wirklich lustig, alle wollten helfen, aber niemand konnte wirklich kochen. Aber trotzdem waren die Palatschinken sehr lecker.

Nach dem Besuch von Linz sollte endlich unsere Präsentation kommen. Es fand in der Schule statt, und das war wirklich ein großes Ereignis. Dort gab es viele wichtige Leute aus Bad Leonfelden. Wir beide waren ein bisschen nervös, vor so vielen wichtigen Leuten in einer Fremdsprache eine Legende zu erzählen.

I do not know about Mates but I was a little bit nervous At first the Spanish boys had their presentation, they spoke about Malaga, then the Norwegians told us about Tvedestrand and their school system. Then it was our turn. I think our story about the founding of Český Krumlov was successful. People laughed, especially at the pictures.

Gott sei Dank war es ganz erfolgreich. Die Leute lachten über die Bilder und es war genau das, worauf wir hofften. Zuletzt sprachen die Schüler aus Bad Leonfelden über Sternstein und sie stellten einen Film darüber vor.

(Travels to SPAIN,

Hana, Jiří, Miroslav, Petr, Tereza, Romana, Jakub, Jana, Ondra, Štěpán, Honza, Petra)

My feelings from this trip could be evaluated in four words: They are completely different. Actually, the certain meaning of our project and of this trip was to find out differences between our cultures, but I was surprised, how many and how big they are.

On the tour I got a good view of Andalusia and of Spain. The best thing for me was living in the Spanish family. There were many differences between a Czech and Spanish family. The biggest difference was the food. It was strange for me to have dinner at about 10 or 11 o'clock. It was a problem, because at this time I'm usually sleeping and I was really tired. But the food was really delicious.

The second biggest difference was the time. I was surprised that nobody was angry, when me and my Spanish friend came late to school (and we were late nearly every morning...). I wasn't distressed, that I would be late, because everybody was late. It was unusual for me, that Spanish people were always late, but I had to get used to it.

I'm very pleased for this great opportunity to get to know a region called Andalusia and its inhabitants. It improved my historical as well as my Spanish and English knowledge and I met lots of friendly people. I enjoyed every minute of the tour.

The mentality of Spanish people is rather different from what is usual in the middle of Europe. The frankness of south european nations is well-known. They tell you immediately what they have on their mind. Really interesting is the pride of the Spanish people and identity. Because of that, I think, is the motivation to learn foreign languages not high. That is a pity, we could not talk very much. (...), the Spanish teacher arranged a good program for us. We saw many typical things of the south of Spain. The Arabic influence and the mixture of cultures connected with it, the support of catholic religion and so on.

But we did not only speak about the history of the White Lady. We also tried to show the Czech Republic. We wanted our friends to get acquainted with the contemporary social, economic and political situation in our country. It was also a good experience to attend classes at the Spanish 'instituto'. The relationship between students and teachers is more open. The Spaniards are very talkative and full of temperament.

...one unforgettable scene which captures the Spanish mentality. Walking along the street we saw a group of old people singing and clapping their hands. Cheerful, smiling, laughing. Not ashamed to express their emotions, they will start singing whenever they feel like it and others do not hesitate to join in.

(AFTERGLOW, by Helena and Pavel)

Programs like this give us students the chance to learn something which is really hard to describe in words. Because when you once get the aim of them, they can easily give you whatever you want and whatever you are able to find within them. Things like this are excluded from the school system we know, so these „pioneers“ may help us to the new trends in education. I wish every student to get an experience with co-working on such projects, which can teach them something useful and different than what they can get from the school.

For example working individually on your tasks and afterwards present and defend your results in front of the other groups, which was one of the many activities our teacher led us to from the very beginning. And according to our feelings about the past year of the project, we can surely and with happiness say that he had found the right thing to spend our time on.

HOLOCAUST

8. května 2005 jsme dovršili naši téměř tříletou práci na projektu „Holocaust“. V šest hodin večer v hotelu „U města Vídně“ proběhl slavnostní křest knihy básní a akvarelů Jana Munka: Terezínská svědectví.

Básně i obrazy vznikly v Terezíně v letech 1943 - 1944 a jsou jakousi kronikou života v židovském ghettu. Jan Munk popsal a nakreslil každodenní život, psal o všem, co ho mučilo, o čem snil, na co vzpomínal, zamýšlel se také nad tím, co Židy čeká až skončí válka. On sám se jejího konce nedožil, byl poslán 26. 9. 1944 transportem EK do Osvětimi, odkud pak do Dachau a Kauferingu, kde 20. 2. 1945 podlehl otravě krve.

Díky velké shodě náhod se básně dostaly do rukou jeho syna Petra. V roce 2003 odstartovala díky dalším náhodám naše spolupráce. Pan Petr Munk byl velmi laskavý a poskytl básně v německém originále, přidal i akvarely.

Na překladech básní pracovali studenti maturitních ročníků v roce 2003/2004, tehdejší IV.B a 13.B. Ta nejtěžší práce ale ležela na bedrech studentů – němčinářů oktávy. Společně jsme básně uspořádali do jednotlivých kapitol, přiložili úvodní slova ke každé kapitole a přidali do nich jednotlivé akvarely.

V listopadu 2004 přiletěl z Izraele do Českého Krumlova člověk nejpovolanější – pan Petr Munk. Během jednoho týdne jsme doladili všechny detaily knihy, zkontrolovali všechny překlady, k jednotlivým básním dopsali historické komentáře, v Terezíně nafotili některá místa zachycená na akvarelech. Srovnání přes propast šedesáti let je úžasné.

Strávili jsme krásný týden s neobyčejně chytrým, čínorodým a charismatickým člověkem bez předsudků. Ve svých téměř osmdesáti letech nás všechny doslova převálcoval energií, elánem a pracovitostí.

8. května večer jsme knihu konečně drželi v rukou. Je nádherná. Naše pocity z ní za všechny vyjádřil ve svém poděkování pan Munk. Nechci parafrázovat. Jeho dopis uvádím v původním znění:

„Vážení spolupracovníci a vůbec všichni, kteří vydání této knihy umožnili. Užil jsem si každou minutu naší spolupráce a strašně rád bych její výsledek s Vámi dnes oslavoval. Bohužel z vážných rodinných důvodů nemohu v těchto dnech opustit Izrael.

Věřím, že nás dnes otec shora vidí a pozoruje. Šedesát let viděl, jak ty dva sešity s básničkami a akvarely musely čekat v různých zásuvkách. Jistě ho překvapilo, že vše vyšlo loni paradoxně právě v Německu, na německé univerzitě díky úsilí židovského profesora Roye Wienera. To je ten, který nazývá Terezín předsíní pekla – branou do Treblinky, Osvětimi a Dachau, kde jsem nejen já ztratil celou rodinu. Těch šedesát let básně a akvarely musely čekat, protože spisovatelé se zabývali pouze peklem a ještě neměli čas na předsíň. V několika básních otec přemýšlel o tom, jaké to bude, až to všechno skončí. V některých zoufale a v jiných optimisticky. Před šedesáti lety se svět obrátil o 180° a vydal se novým směrem. Otec nás všechny pozoruje a vidí, jak Vaši studenti pilně pracovali na překladech a jak profesori projevíli mnoho trpělivosti, která je dnes tak vzácná.

Když se podívá ještě jednou, uvidí, jak Vaše gymnázium sedí uprostřed jiné předsíně, předsíně, která nevede ani do Treblinky, Dachau či Osvětimi, ale která je branou do nového světa, v němž jsou Vaši studenti paprskem naděje pro náš nový svět.

Váš Petr Munk, Jehuda Manor.“

P.S. Že je téma holocaustu pro mladé lidi zajímavé, dokázali studenti kvarty. Zúčastnili se literární soutěže „Jak by bylo na světě, kdyby nebylo zlo“ vypsané památníkem Terezín a v celostátní soutěži obstáli na výbornou. Lenka Filipová obsadila se svou úvahou 4. místo, Michal Beneš se svou variantou „dobré“ pohádky 7. místo. Věcné ceny vyhrály K. Flašarová a B. Duchoňová.

8. června proběhlo v Terezíně slavnostní předání cen. Ceny převzali soutěžící z rukou Hany Greenfieldové, která je bývalou vězenkyní v Terezíně (dnes žije v Izraeli), a pod její záštitou se soutěž každoročně koná.

Mgr. Ilona Šulistová
vedoucí projektu

vpřavdě ideální prostorou. O organizaci se starají studentky septimy Naďa Aliová a Olga Trestrová. Ty také vybírají filmy a shánějí hosty pro besedy. Do klubu chodí pravidelně na třicet návštěvníků, a to nejen z řad gymnazistů (film Být skinheadem přilákal rekordních 60 návštěvníků!).

V závěru bych ráda poděkovala Olince a Naďe (za nadšení a čas, které věnují organizaci), hostům – odborníkům (všichni se zatím vzdali nároku na honorář), městu Český Krumlov (za přidělenou finanční podporu pro příští rok), Danovi (za plakáty), panu Michalíkovi z Boudy (za to, že se drží, i když jsme zatím nedávali nic pozitivního) a všem pravidelným i občasným návštěvníkům (z téhož důvodu).

Těšíme se na vás i v příštím školním roce.

Václava Šnokhousová
koordinátor projektu

Co vám přineslo setkání s Petrem Munkem?

TEXT A FOTO IVAN STUDENÝ

(Ptali jsme se studentů Gymnázia Český Krumlov.)

**Luboš Piterka,
Svatý Ján**

"Petr Munk s námi mluvil o všem a bez zábran. Holocaust se pro mne stal osobním příběhem konkrétních lidí."

**Karel Vácha,
Český Krumlov**

"Vyzkoušel jsem si obtížnou a zdoluhavou práci. Přineslo mi to zkušenost, že k velkým cílům vede dlouhá cesta."

**Hanka Klivandová,
Český Krumlov**

"Poslechli jsme si vzpomínky člověka, který o vlně unikl válce. Byl plný energie, takže jsme knihu nakonec dočetli včas."

**Katka Kubová,
Český Krumlov**

"Měl neuvěřitelnou chuť do práce. Pronikli jsme díky němu do problematiky holocaustu. Byl to smysluplný týden."

**Markéta Dušáková,
Větní**

"Zahrnul nás spoustou nových informací o životě v Terezíně. De kázal nám, že i v jeho letech může být člověk vítán a svěží."

FILMOVÝ KLUB JEDEN SVĚT

„Kdy budete konečně dávat něco pozitivního?“ ptávají se mne kolegové na program filmového klubu Jeden svět. Otázka je pochopitelná, odpověď na ni ne zcela jednoduchá, nicméně se o ní chci v následujících řádkách pokusit. Ve FK Jeden svět se totiž promítají dokumentární filmy týkající se méně radostných stránek našeho světa, o válkách, kolotoči násilí, hladomorech, závislostech, životě s postižením, smrtí... Jako by nebylo dost toho, co denně čteme v novinách a vidíme v televizi, může někdo namítnout. Proč si ještě dál kazit náladu?

Myšlenka filmových klubů Jeden svět vznikla na základě pozitivních ohlasů středoškolských studentů na projekce z festivalu Jeden svět ve školách. Přestože výpověď filmů lze opravdu jen zřídka označit za pozitivní, jsou dokumenty jednoznačně přínosné pro povzbuzení zájmu mladých lidí o svět kolem sebe. Řada filmů totiž umožňuje komplexnější pohled na danou problematiku a často přináší i jiný pohled než oficiální zprávy v médiích. Filmy problémy nastiňují, ale nepřinášejí ani jasné odpovědi, ani řešení. Provokují k zamyšlení, k pochybování, k odstranění stereotypů, k formulování vlastních postojů, k dalšímu zkoumání a vyhledávání informací. Navíc jsou to vesměs příběhy konkrétních lidí, k jejichž osudu lze jen těžko zůstat lhostejným. Klub Jeden svět nechce vidět svět jednobarevný, nýbrž společný, tedy jeden pro všechny. Připomíná skutečnost, že se nás konflikty z druhého konce světa týkají stejně jako těžkosti lidí ze sousedství či naše vlastní.

FK Jeden svět funguje v Českém Krumlově od listopadu 2004 a má za sebou již sedm projekcí. Každé druhé úterý v měsíci probíhá promítání ve volnočasovém klubu Bouda, jenž je pro tento účel

AL DŽAZÍRA – JINÝ ÚHEL POHLEDU

V současné době je Jeden svět jedním z nejvýznamnějších festivalů věnovaných problematice lidských práv v Evropě. Patří mezi zakládající členy Asociace lidskoprávních festivalů, která sdružuje sedmáct festivalů z celého světa. Jeden svět je orientovaný především na mladé lidi, kterým se prostřednictvím dokumentárních filmů snaží představit hodnoty, na nichž je vystavěna svobodná společnost.

Oznámení paní učitelky Šnokhousové, že se v květnu jako jedna ze tří vyvolených tříd tohoto festivalu zúčastníme, mě naplnilo opravdovou radostí, a to nejen proto, že jako každý student s nadšením vítám jakoukoli mimoškolní akci. Už před návštěvou budějovického kina Kotva jsem totiž měla možnost zhlédnout dva filmy z nabídky tohoto festivalu a oba mě velmi zaujaly a přinutily zamyslet se jak nad sebou a svými názory, tak nad naším světem a tím, co se v něm děje. Má očekávání ještě vystupňoval lákavý název prvního z dokumentů: Al Džazíra – jiný úhel pohledu. Od toho jsem si po svých zkušenostech s Jedním světem slibovala opravdu hodně.

V dnešní době již asi existuje jen málo lidí, kteří by nikdy neslyšeli o katarské televizní stanici Al-Džazíře, která je již od svého založení v roce 1996 jedním z nekontroverznějších zpravodajských kanálů na světě. Několik arabských zemí ji zakázalo kvůli kritice jejich režimů a americký prezident George Bush ji dokonce několikrát označil za hlásnou troubu Usámy bin Ládina.

Jak už název napovídá, dokument Al-Džazíra je unikátním pohledem do mediálního zákulisí války v Iráku, kterým nás provází reportér Al-Džazíry Hassam Ibrahim. Není nejmenších pochyb o tom, že média na nás mají velký vliv a ti, kteří v nich pracují, se v průběhu let naučili se svými diváky opravdu dobře manipulovat. Je zajímavé sledovat, jak odlišně předkládá lidem průběh války každá z nepřátelských stran. Zatímco americké zpravodajství se soustředí na vítězná tažení do Bagdádu a prezident Bush nešetří velkými slovy o svobodě, Al-Džazíra se zabývá především dopadem válečných operací na irácké

civilní obyvatelstvo a nebojí se ukázat ani mnohdy velmi krvavé a bolestivé záběry mrtvých vojáků nebo dětí.

Obojí se ukazuje jako velmi dobrá taktika a málokdo se doma v křesle zamyslí nad tím, jestli deset stejně starých Iráčanů poskakujících po ulici je dostatečným důkazem radosti ze svržnutí Saddáмова režimu nebo zda malá roztomilá holčička plačící před troskami domu skutečně přišla o střechu nad hlavou.

Tvůrci filmu se snaží dát slovo novinářům a pracovníkům tiskových středisek obou stran, aby tak divákovi umožnili vytvořit si vlastní objektivní názor na danou problematiku. Mě osobně velmi dojal moment, kdy reportér Al-Džazíry pozve amerického vojáka k sobě domů na večeři a ten s upřímnou radostí přijme. Místo toho, aby se tito dva zástupci národů, které jsou spolu ve válce, navzájem uráželi, s úsměvem si potřesou rukou. Krásný důkaz toho, že přes veškerou bolest a projev nepřátelství, ještě existují lidé s nadhledem, kteří si k sobě dovedou najít cestu.

Nakonec se ale nemůžu ubránit jistému zklamání. V porovnání s filmy, které jsem viděla dřív, byla Al-Džazíra slabým odvarem. Snad byla příliš povrchní nebo příliš dlouhá, těžko říct. Podruhé bych se na ni asi nepodívala.

Květa Valčuhová, 11.B

EKOLOGICKÁ VÝCHOVA, VZDĚLÁVÁNÍ A OSVĚTA

Gymnázium Český Krumlov

- je kolektivním členem Klubu ekologické výchovy, účastní se jeho vzdělávacích a exkurzních akcí;
- má ustaveného garanta EVVO (Mgr. Václava Šnokhousová);
- účastní se mezinárodního projektu s ekologickým zaměřením (Proměny krajiny – partnerské školy z Norska, Španělska a Rakouska, vzájemné výměny, společný fotografický kalendář, apod.);
- účastní se Ekologické olympiády středoškoláků;
- účastní se podzimní přehlídky Ekofilm;
- spolupracuje s místní ZO ČSOP Šípek (např. společná organizace Dne Země pro českokrumlovské školy);
- pořádá výstavy a drobné akce (letos např. výstava fotografií z Cally ČB o Boletickém vojenském prostoru);
- odebírá časopis Ochrana přírody;
- ve výzdobě školy dominují panely s přírodní problematikou Českokrumlovská;
- má zpracované osnovy a každoročně vypisuje volitelný předmět Ekologie (v posledních letech ale neotevřen pro malý počet přihlášených);
- separuje odpad (barevné koše ve třídách, odlišené kontejnery před školou);
- ohřívá užitkovou vodu solárními panely;
- téměř každá třída absoluuje během gymnaziálního studia týdenní pobyt ve středisku SEVER Horní Maršov a aspoň jeden týdenní pobyt v některé CHKO nebo NP;
- 2 učitelé (Duffek, Dolanský) pořádají každoročně přednášku pro veřejnost Přírodou a historií Českokrumlovská;
- 1 učitel (Dolanský) je členem krajské koordinační skupiny pro EVVO.

Václav Dolanský

HELLO GYMNASIUM ČESKÝ KRUMLOV!

By the time you read this I will be far away, on the Western shore of North America.

I will be attending university and missing you all terribly. For those of you who don't know who I am, I was an exchange student in your school last year. I attended classes with Septima (though maybe not as many as I should have) and spoke during a number of English lessons. So, from the beginning...

My year began strangely enough. I flew on September 11th. Though I've never considered myself a superstitious person, that unlucky date gave me a few worries at the time. Maybe it was a sign and I would arrive in Prague and there would be nobody there to meet me and I'd have no friends at school and never learn the language and spend most of my year miserable and alone and... so on. Looking back, I think this pessimistic attitude probably owed more to nerves and too many cans of airline soda than anything else, because, from my very first day at Gymnasium, I was made to feel welcome. I don't think I can thank you all enough for that. You made starting a new school and a new life easy for me.

Of course not everything was perfect at the beginning. I found the food too heavy and the water too bubbly. Dumplings are not as common in Canada as they are here, and we don't usually drink mineral water. I know these seem like tiny insignificant things, but those are the details that make a person miss their home and the familiar.

But I got used to it and now I actually love the things I hated most. I'll eat dumplings four times a week without complaint, and I know I'm going to miss Mattoni desperately when I'm back in Canada. But that's how it goes. Exchanges are a time of intense cultural learning. As exchange students we learn how the things are done in a different part of world. Some discoveries are huge, while others make you stop and say, "Stupid. Now why didn't I realize that before?" For instance, before my exchange I had assumed the whole world believed in Santa Clause. In North America, Santa Clause is so heavily marketed that children of every race and religion can't help but believe in him. It seems like such a silly assumption now, but if I hadn't been here for Christmas and Ježíšek, I probably would have kept that belief for years.

To finish, I have to say that I have a huge respect for the students at Gymnasium. Schools here are very different from those in Canada. North American schools don't emphasize languages the way schools in the Czech Republic do, which is a pity because I think knowledge of different languages creates respect for culture and encourages international thinking. Czechs definitely have that. They work hard for it and I admire the students I've met here.

Living in Český Krumlov has been wonderful/amazing/surreal. I feel like I've stepped into a fairytale every time I look out the window during Physics and see the castle. I can honestly say I've enjoyed my time in the Czech Republic and hope to come back soon.

Všechno Nejlepší. Best Wishes.

Marie Vance
Rotary Exchange Student, Canada

PŘEDMĚTOVÉ KOMISE REFERUJÍ

Čeština

Z písemných maturitních prací z českého jazyka

„Chvála je jako sluneční paprsek, který zahřeje lidskou duši, bez ní se nemůžeme rozvíjet a rozkvétat. A přesto z mnohých vane jen mrazivý dech kritiky. Jen zdráhavě podělujeme druhé hřejivými paprsky chvály.“
Jess Lair

Cítát Jesse Laira ve mně probouzí vzpomínky, pocity a zároveň úvahy, které vedou k zamyšlení nad samotným slovem chvála. Co je vlastně chvála? Kdy je chvála užito upřímně a kdy z vypočítavosti nebo se sebezapřením? Chválíme vůbec? Není nám kritika bližší? Pokud vzpomenu na své dětství, vybavují se mi okamžiky, kdy matčino pohlazení s pochvalnými slovy zahřálo mou duši natolik, že se mi rozzářil celý svět. Věřím, že v takových chvílích lidé užívají chvály od srdce a bezelstně. Vždyť dětská srdce jsou tak křehká a nevinná. Jen si představte rozzářené oči, široký úsměv a dětský smích! Nemyslíte, že je to dostatečná odměna za několik obyčejných slov, jež mají pro každé dítě tak velký význam? Chválou se v dítěti probudí motivace a touha po poznání něčeho nového, tajemného, neznámého. Nevidím proto jakýkoliv důvod, proč by někdo měl chtít slovně dětem ubližovat neupřímnou, a dokonce i ironickou chválou.

Z vlastní zkušenosti však vím, že tomu tak mnohdy je. Ptám se sama sebe, proč je tak těžké druhého ocenit? Proč se o jiných většinou dovidám jen to špatné a chválu slyším jen zřídka? Mají lidé potřebu poškozovat druhé, aby je očernili a znevážili, nebo aby si „polechtali“ své sebevědomí? V dnešní době je svět velice nevyzpytatelný a pokud si chceme vybudovat vlastní pozici ve společnosti, musíme projít dlouhou a mnohdy i strastiplnou cestou s mnoha překážkami, která je často spojena s odloučením, pochybnostmi a depresemi.

Jenže ono vybudování znamená většinou vybojování si „svého místa na slunci“. Mnozí si snaží tuto cestu co nejvíce ulehčit, a proto kritizují všechny kolem sebe jako své domnělé konkurenty. Nazvala bych jejich přístup jakýmsi „společenským darwinismem“ pod heslem „Kdo více a tvrději kritizuje, ten bude rychleji stoupat ve společenském žebříčku“.

Není to smutné? Proč se lidé ženou jen za svým úspěchem a nevádí jim, že ubližují jiným? Proč jsou tak bezohlední? Proč si neuvědomují, že úspěchu mohou dosáhnout spolu se svými domnělými konkurenty společnými silami? Najít cestu k řešení různých problémů v zaměstnání nebo osobním životě dokáží lidé podle mého názoru snáze, podělí-li se se svými starostmi s druhými a vyslechnou-li si jejich názory na způsob řešení. Pokud dokáží vzájemně ocenit svou práci a pochválí jeden druhého, pracovní atmosféra i výsledky práce jsou lepší ku prospěchu všech.

Chválu člověk často slyší od svých blízkých - rodiny a přátel. Jak ale poznám, že jejich chvála je upřímná, že sdílí radost se mnou a nic nepředstírají nebo nezakrývají třeba závist? Závist – lidská vlastnost, která je na světě stejně dlouho jako sama lidská civilizace. Lidé touží po věcech, které nemají a nemohou mít. Navíc nepřejí štěstí, radost a úspěch jiným, protože myslí jen sami na sebe. Ve společnosti to na sobě nedávají znát, protože si uvědomují, že takové jednání je společensky nepřijatelné. Často jsem se setkala s podobným jednáním u lidí, které velmi dobře znám. Překvapili mě, protože od nich jsem něco takového nečekala. V čem tady spočívá lidské pokrytectví? Proč lidé chtějí všechno jen pro sebe? Myslím, že se dnešní doba s novým konzumním životním stylem vzdálila skromnému a ohleduplnému životu. Proto je dnes daleko těžší navazovat jakékoliv vztahy, ale hlavně

opravdové, nesobecké přátelství. Pokud jde o mé kamarády, věřím jim. Jsme k sobě upřímní v každé situaci, a proto nemám důvod se domnívat, že mi nepřejí radost nebo štěstí.

Každého potěší, uslyší-li pochvalu, naopak je smutný, je-li kritizován. Je lehké lidi kárat, mnohem těžší je umět je pochválit upřímně a s uznáním. Jestliže chcete druhé hodnotit, začněte u sebe! Kdy jste naposledy někoho upřímně pochválili?

Vlasta Nováková, IV.ročník

ZAKÁZANÉ OVOCE

Zakázané ovoce nejvíce chutná. Jedno z přísloví, které se stalo frází. Ale frází jednou z nejvýstižnějších a nejpravdivějších.

Pokud chce být někdo v současné době opravdu svědomitým a moderním rodičem, nesmí v jeho sbírce moudrých knih, které spolehlivě poradí ve všech důležitých oblastech každodenního života – např. Jak vycházet se svou kočkou, Trápí vás nadměrný stud?, Jak si zašít ponožky apod., v žádném případě chybět brožurka s názvem Jak zvládnout svého potomka, a je téměř jisté, že ustálené slovní spojení o zakázaném ovoci se tam určitě objeví. Jakmile totiž dítě dospěje do stadia, kdy je schopno rozumět pokynům, příkazům a zákazům, které se na něj sypou z jeho „životadarců“, není pro jeho chování výstižnějšího výrazu než ochutnávání zakázaného ovoce. Rodiče do jisté doby (či míry) tolerují „zkoumání“ svých potomků a neustále se opakující otázky: „A proč?, A jak?, A na co?“... Ale pak přijde zlom, kdy jim dojdou síly a trpělivost a začnou zakazovat. Nutno říci, že správný rodič by zakazovat měl, to patří k výchově, ale když vysloví zákaz, měl by podat také rozumné vysvětlení. A pokud tak učiní, záleží již jen na dítěti samotném, na jeho odvážnosti, zvědavosti, vzdoru a rebelantství, jak s informací naloží. Tak např. flegmatictější a čistotnější holčičky po zákazu:

„Nelez tam, nebo spadneš do hrozných břechů!“, onu „břečku“ obejdou uctivým obloukem a poklidně nedělní vycházková idyla zůstane narušena. Ovšem jiná holčička, jakmile uslyší záporný tvar slovesa ve spojení s tak půvabným slůvkem „břečka“, neodolá a okamžitě se do ní po hlavě vrhne a užívá si to! Z blondátých lokýnek crčí bláto, růžové šatičky dostaly barvu maskáčů a maminka hystericky záchvat. A holčička si právě vychutnává své zakázané ovoce - bezstarostně a téměř beztestně se „rochní“ v bahýnku! Už se jí to nejspíš nikdy nepovede!

Jak dítě roste, k ponaučením a zákazům rodičovským se přidávají i zákazy společenské. A jak se úměrně s růstem potomků zvyšuje i počet zákazů, tak se zvyšuje i potřeba a chuť je porušovat. A tak člověk poprvé ochutná cigaretu, poprvé se opije, poprvé si na hlavě nechá vyrobit vrabčí nazeleno obarvené hnízdo z dredů. Zkrátka - jak mladý člověk zjistí, že by něco neměl, okamžitě mu hladina adrenalinu v krvi prudce stoupne a on se nemůže dočkat příležitosti, kdy bude moci porušit další tabu a ještě to „všem natřít“. Ale to vůbec neznamená, že naši potomci a potomci našich potomků neprojdou oním vývojem od ochutnávání zakázaného ovoce k následnému kázání a poučování svých vlastních dětí se slovy: „Já jsem ve tvých letech v žádném případě nikdy neudělal nic ...“

Přirozená lidská zvědavost, ač někdy překračuje rozumné meze, je vlastnost nesmírně sympatická a přísloví „Zakázané ovoce chutná nejvíce“ platí doslova a dopísmene. Rodiče by možná měli změnit taktiku „boje“ a vypustit zákazové předpony: namísto „to nesmíš“ říci „to smíš“. Pak by daná věc okamžitě ztratila punc dobrodružství a dítě by se snad nepokoušelo experimentovat. Ale na to se nedá spoléhat. Co kdybychom pak měli všichni šaty umazané od bláta?!

Martina Hudečková, oktáva

„MOC SLOV NESPOČÍVÁ V TOM, ŽE JICH JE MOC“

S mocí slov má jistě své zkušenosti každý. Člověk je totiž tvor společenský, což znamená, že komunikace s ostatními lidmi je pro něj nezbytná. Nezbytná pro vytvoření lidské bytosti, pro její začlenění do společnosti, pro spokojený život. A protože evoluce dopustila, že dorozumívání pomocí skřeků, mimiky, gest a pachů už nám nestačí, nabyla slova na velké důležitosti.

Slova na nás působí už od dětství: učíme se je postupně vyslovovat, ale hlavně chápat jejich obsah a – občas – se i chovat podle nich. Jakou moc však slova dostanou třeba v první třídě! „Máma“, „mele“, „maso“ ...- taková slova nikdy nezapomeneme. A navíc – správně přečtené nebo napsané „maso“ lehce zajistí jedničku a ta je pro prvňáčka moc důležitá.

Později nás škola naučí, že slovo je shluk souhlásek a samohlásek, že některá slova se skloňují, jiná složitě časují a další se prostě neřikají. Jedním z prvních zážitků, které si ze svého dětství pamatují, bylo překvapení, co všechno může způsobit slovo, které se nemá říkat. Jako dítě jsem věděla, že některá slova jsou tzv. sprostá. Ale co si pod pojmem „sprostá“ představit?

Byl krásný letní den, hrála jsem si na babiččině zahradě a najednou jsem si vzpomněla na to divné slovo od „h...“, které jsem slyšela od svého spolužáka. Musím to zkusit, řekla jsem si, a konec odpolední idyly se blížil. Celá nervózní jsem začala přešlapovat u babičky plející záhonek a sbírala jsem odvahu vyslovit to, co jsem ještě nikdy nevyslovila. A pak to přišlo – sprosté slovíčko ze mě najednou vypadlo a já byla ráda, že mám ten obřad za sebou, a moc se mi ulevilo. Ne tak moji babičce: chvíli vypadala, že omdlí nebo že dobře neslyší. Jenže podle blaženého výrazu mého obličejce pochopila, že slyšela správně. Následovalo hubování, zákazy a žalování rodičům. A přitom to bylo tak obyčejné slůvko ...

V životě však pro nás mají větší význam slova, která neříkáme či neslyšíme tak často, protože jako různé jiné věci i slova ztrácejí opakováním na důležitosti. Zvláště v dnešní době, kdy jsme informacemi zahlceni: ze všech koutů televizních nebo počítačových obrazovek, plakátů, anonymních úst celebrit či politiků se na nás valí kopce slov a my si z nich musíme vybrat to podstatné, pravdivé a skutečné. Je jen logickým důsledkem této situace, že se ze slov stávají fráze, věty bez obsahu. Kdo však takové situace umí využít, je v dnešní době ve velké výhodě, protože dnes je nejdůležitější, aby slova dobře zněla. Jejich obsah je vedlejší, na přemýšlení není čas a je třeba hlavně rychle zaujmout. A právě tady můžeme odhalit slabinu citátu: moc slov může někdy spočívat v tom, že jich je moc. Možná to není specialita jen naší doby, vždyť přece řečnické umění se díky demokracii rozvíjelo už v antice. Když zemi přestane řídit jeden neomezený vládce a o moc je třeba bojovat přesvědčováním spoluobčanů, získávají dobře volená slova na ceně. Umění vysypat ze sebe množství slov, která ve své podstatě nic neříkají, se může hodit i při studiu: často totiž obdivují některé své spolužáky, kteří, ač nic nevědí, dokáží o tom „nic“ tak pěkně a dlouze mluvit, že zmatou i své okolí a přesvědčí je o své inteligenci a připravenosti.

Ze světa přesyceného slovy a informacemi potřebuje ale každý občas uniknout. Já utíkám často ke knihám, což mi v souvislosti s citátem připadá trochu paradoxní. Literatura přece stojí na slovech a často jich není málo. Rozdíl je však v tom, že oproti politickým projevům, ve kterých mají slova působit na city a odvést pozornost od podstaty věcí, v literatuře slova nejen působí na emoce, ale občas se jim podaří zachytit nepolapitelný okamžik, prchavou náladu, kterou cítíme a nedokážeme vyjádřit.

Myslím si, že v dnešním světě je důležité nenechat se slovy zmást, nenechat se plytkými slovy utopit, nedopustit, aby se ze slov důležitých a pravdivých staly fráze, všimnout si slov tichých a nenápadných, ale upřímných. Záleží totiž hlavně na nás, která slova budeme poslouchat a necháme na sebe působit.

Ať už se odevzdáme do moci slov, kterých je moc, nebo těch, kterých je málo, neměli bychom zapomenout, že nejdůležitější je často to, co je vyjádřeno beze slov. I ten nejchudší člověk má nespočetné pocity, ale i nejbohatší jazyk omezené množství slov.

Tereza Švambergová, oktáva

EXEMPLA TRAHUNT

Jana Dvořáková, vyučující češtiny

Kdybych měl víc času..... Zatímco studenti často počítají každou minutu, která zbývá do konce hodiny, učitel by naopak rád čas zastavil. Málokterý se potýká s nedostatkem hodin v takové míře jako češtinář. Má zvládnout vytvořit vývoj literatury od nejstarších mýtů až k současnému postmodernímu románu, nezanedbat pravopis, tvarosloví, větnou skladbu, lexikologii, fonetiku, derivologii a zvláště pak stylistiku. Přitom všem je nejdůležitější práce s vlastním textem a ta vyžaduje opravdu velký časový prostor.

Vítáme proto každou příležitost, kdy se nadaných studentů ujímají odborníci na slovo vzatí. Takovou příležitostí je například účast v literárních soutěžích. Mám pokaždé radost, když se najde odvážlivec a vyjde s kůží na trh. Takových není mnoho a není se čemu divit. Zkuste psát s vědomím, že Vás bude hodnotit skutečný spisovatel a skutečný kritik!

Ona

Můžete ji potkat v pravé poledne, jak se s ošklivým úsměvem ochomýtá okolo popelnic a čeká na malé děti. Shrbenou vrásčitou postavu staré babky, oblečenou do otrhaných hadrů a beztvářého baretu. V jedné ruce sukovitou hůl, v druhé igelitku.

V poledne

Má neustále špatnou náladu. Posedává v parcích na lavičkách a skřipavým šedým hlasem nadává na výdobytky moderní doby, předpovídá dešť a do úmoru komanduje, koho může. Vzpomíná na staré časy.

Hlas vichřice

Říká se, že byla nejvznešenější a nejpýšnější z vil, principálka touhy. Říká se, že ve světle Luny tančila od počátku věků až do chvíle, kdy lidé zastínili její stříbrný kotouč. Říká se, že je bláznivá. Hodně se toho o ní říká. Jistě je, že zahořkla a lidem se mstí. Krade jim děti. Prochází po opuštěných místech, rozbitých hřbitvích vzadu za panelákem a čeká na zbloudilé ratolesti.

Pojď

Pokud ji potkáte, chovejte se k ní uctivě. Bude na vaši adresu trousit sarkastické poznámky. Nenechte se vyprovokovat a neurážejte ji. Přitakejte, že dříve se žilo lépe. Souhlaste, že bude pršet. A hlavně se jí neptejte na jméno, neboť co je komu po jméně, které růží zváno, vonělo by stejně. Nerada komukoliv říká své jméno a nemá ráda ty, kteří se jí na ně ptají.

Ty zlobo, ty

Nechtějte si ji rozhněvat, stále je ještě principálkou touhy. Mohla by jí pošeptat pár slov a pokud by vás opustila touha, byl by s vámi konec. Ano, pár takových už jste viděli. Pár těch, které opustila touha. Sedí v blázcincích u oken a upřeně zírají pořád na jedno místo. Nemají touhu vstát. Nemají touhu mluvit, ani nikomu odporovat.

Pokud ji potkáte, dejte si na ni pozor.

*Že na tebe, nezvedníku,
polednici zavolám!*

Vojtěch Berka
student 9.B

V nebi je možná lepší podnebí, ale v pekle je lepší společnost

Každý měsíc zadávám studentům domácí slohovou práci. Témata těchto prací jsou rozličná a rozmanitá. Často se stává, že při zadání tématu se polovina třídy zhroutlá s výkřikem: „To v životě nenapišu!“. Málokdy se přihodí, že by téma bylo přijato s nadšením a radostí. Nenechávám se ale podobnými srdceryvnými projevy zlomit a těším se, protože vím, že studenti vždy vytvoří pozoruhodné práce, které se skví zajímavými myšlenkami a postřehy.

Jedním z témat, které bylo studentům blízké, bylo zadání z nedávné doby – V nebi je možná lepší podnebí, ale v pekle je lepší společnost. O podobných věcech přemýšlel zřejmě už alespoň jedenkrát každý z nás. Dostanu se do pekla, a nebo do nebe? A jako by si také hned každý z nás při vyslovení této otázky hledal nějaké alibi, kdyby „to náhodou nevyšlo“. V nebi musí být zřejmě nuda – andělé, řád, klid, pohoda, bílé ubrusy, plné stoly. Zato v pekle, tam to žije – karty o peníze, míchané nápoje, rock and roll, dobrodružství. Takže je vlastně to místo v pekle mnohem zábavnější než v nebi, a není se tudíž čeho obávat.

Ale ne všichni studenti se dali unášet tímto směrem myšlenek. Pro některé se stalo toto téma zamyšlením nad otázkami samotné existence člověka, a tedy i zamyšlením nad tím, co pro člověka znamená smrt. Je to konec a nebo je možná i nějaká jiná alternativa?

Nyní Vám nabízím chvilku s myšlenkami ze dvou prací studentů prvního ročníku šestiletého studia.

Vlasta Dvořáková
vyučující češtiny

Duše mrtvého ptáka putuje do nebe. Výš a výš, až dorazila na místo. Uviděla nebeskou bránu, u které seděl svatý Petr. Svatý Petr s radostí přivítal starého pána. Ubytoval ho v luxusním apartmá a prvil: „Snídaně se podává od 7.00 do 9.00, oběd od 11.30 do 13.00 a večere od 17.00 do 19.00. Jsou to všechno švédské stoly.“

Ráno, když nebožtík vstal, šel na snídani. Bylo tam úplně prázdné. Zeptal se sv. Petra: „Proč tu nikdo není?“ Svatý Petr mu smutně odpověděl: „Všichni utekli do pekla.“

Svatý Petr se den co den staral o duši nebožtíka, jako by to byla duše krále. Jednou večer, když šel sv. Petr spát, rozhodl se nebožtík, že se podívá do pekla, aby viděl, co všichni na tom pekle mají. Zaklepal na pekelnou bránu a čekal. Otevřel mu Charlie Chaplin a srdečně ho vítal. Když vešel dovnitř, uviděl spoustu známých tváří. Byl tam bar, kasino, taneční parket, prostě samá zábava. Pivo naléval Juliu César, Johanka z Arku hrála poker s Kennedym a s Napoleonem. Všem zpíval Elvis Presley.

Když si duše pomyslela, že s ní chtěl svatý Petr hrát prší nebo na schovávanou, rozhodla se, že zůstane raději v pekle.

M. Sváček, 8.B

Nevěřím, že by člověk jednou umřel a pak si žil už napořád v pekle či v ráji. Myslím, že je to spíše takové přechodné bydliště, kde se dotyčná duše „na chvíli“ staví, a potom jde zase zpátky na svět třeba ve formě žížaly, havrana, lva, či v podobě nějakého člověka. Proč by duše zůstávala v pekle či v nebi? Myslím, že by to bylo příliš trýznivé a milosrdné zároveň. Ale jak je to tedy doopravdy? To zřejmě nikdo nechce vědět úplně přesně. Nad čím by si jinak snily a filosofovaly naše mozečky za dlouhých chladných večerů či nocí? Je to přeci nádherné téma na přemýšlení v jakoukoli klidnou dobu.

K. Lauková 8.B

SPOLEČNÝ EVROPSKÝ REFERENČNÍ RÁMEC PRO JAZYKY ANEB JAK SE UČÍME JAZYKŮM A JAK JE VYUČUJEME

Název pro svůj příspěvek jsem si vypůjčila z jedné publikace, která je věnována efektivnímu využití Společného evropského referenčního rámce (SERR) při výuce a učení se jazykům. Proces vytváření SERR začal již v roce 1971 a v posledních letech se tento pojem skloňuje ve všech pádech i u nás, zatím asi spíše v kruzích těch, kteří se zabývají výukou jazyků a vytvářením učebnic a učebních pomůcek pro jazyky.

Společný evropský referenční rámec je ale určen i pro studenty. Popisuje v úplnosti, co se musí studenti naučit, aby užívali jazyka ke komunikaci, a jaké znalosti a dovednosti musejí rozvíjet, aby byli schopni účinně jednat. Popis se rovněž týká kulturního kontextu, do něhož je jazyk zasazen. Rámec také definuje úroveň ovládnutí jazyka, které umožňují měřit pokrok studentů v každém stádiu učení se jazyka a v průběhu celého života studenta.

Ze Společného evropského referenčního rámce pak vychází Evropské jazykové portfolio, kde jsou zaznamenávány výsledky jazykového vzdělávání občanů Evropy jednotnými evropskými kritérii. Důraz se klade na jejich vlastní odpovědnost za studium, aby byli motivováni ke studiu tím, že budou vědět, čeho dosáhli a čeho dosáhnout chtějí. Evropské jazykové portfolio vychází z praktického užívání jazyka, cílem není zvládnout určitý gramatický jev či naučit se nová slovíčka, ale umět se vyjádřit, rozumět, komunikovat. Zodpovědnost za učení se přenáší z učitele na studenta, který si stanoví své vlastní cíle.

Portfolio se skládá ze tří částí – jazykového pasu, který dokladuje formální jazykové kvalifikace, jazykového životopisu, jenž popisuje proměňující se úroveň cizojazyčné kompetence, a osobních jazykových dat, obsahujících doklady o dosažené úrovni. Jednotlivci mohou Portfolio předkládat, když se ucházejí o práci nebo přihlašují ke studiu v zahraničí. Pracovat s ním mohou začít i žáci na nižších stupních škol, i pro ně může být zajímavé sledovat a dokládat vlastní pokroky v osvojování si cizího jazyka a sám sebe hodnotit.

Používání Portfolia na školách zatím není nijak masově rozšířené, dosud bylo poněkud obtížné začlenit ho do výuky, sladit ho s učebnicí a s učebními plány, připravit se na nové styly práce. Teprve postupně se na školách objevují učebnice přímo už zpracované podle SERR. Nakladatelství třídí své tituly podle šesti základních úrovní ovládnutí jazyka – A1, A2, B1 až C2. Například po 400 hodinách výuky by měli studenti dosahovat úrovně B1, která odpovídá naší maturitní zkoušce nebo zkoušce Zertifikat Deutsch. Těchto šest úrovní je podrobně popsáno tzv. deskriptory, které většinou začínají slůvkem „dokážu, umím“, což je mnohem více než „znám“. To, že znám strukturu jazyka ještě nemusí znamenat, že se dokážu domluvit.

Deskriptory popisují dovednosti v oblasti poslechu a čtení s porozuměním, mluvení v rozhovoru, souvislého mluveného projevu a psaní. Všechny tyto oblasti by měly být při vyučování procvičovány. V podstatě všechny učebnice, které se používají na našem gymnáziu, naplnění kritérií SERR umožňují. Jsou v nich obsažena témata pro běžnou komunikaci i gramatické prostředky pro ni potřebné. Co se týče metod, jak výše uvedené dovednosti získat, tam už jsou znatelné rozdíly. Ale jak praví stará moudrost: „Není na světě člověk ten, aby se zavedl lidem všem!“, ani učebnice zřejmě nemohou být dokonalé. U moderních zahraničních učebnic budou jedni postrádat mateřštinu, druzí systematickosti gramatických přehledů, ve dvojazyčných učebnicích vytvořených před několika málo lety u nás zase aktuální a zajímavé texty. A to se týká jak učitelů, tak žáků. Jako každý učitel doplňuje tu „svou“ učebnici o

materiály, které mu v ní chybí, i žák by měl doplňovat mezery ve svých kompetencích všemi dostupnými prostředky. Například účastí na projektech, výměnných pobytech, četbou novin a časopisů, poslechem zahraničních rozhlasových a televizních stanic. To jsou ty cíle, které si můžeme klást.

A v neposlední řadě je to i práce při vyučování, byť je zde jazykové prostředí vytvořené trošku uměle. Nejednou si mí bývalí studenti přišli postesknout: „Kdybych se jen byl ve škole tu němčinu víc učil!“ Jiní říkají: „Život tě naučí!“ Ale nebylo by přitom méně boulí, když žáci a studenti využili všech šancí, které jim škola může poskytnout?

Markéta Urbanová,
vyučující němčiny

Použitá literatura:

Společný evropský referenční rámec pro jazyky. Jak se učíme jazykům, jak je vyučujeme a jak v jazycích hodnotíme. 2002.

David Little-Radka Perclová, Evropské jazykové portfolio. Příručka pro učitele a školitele. Praha 2001.

ANGLIČTINA

Hello my schoolmates, I'd like to write a few sentences about my struggling through English conversation competition in which I hopefully represented our school well, at least I tried to do my best. ☺

I don't exactly remember when the school round of English competition in conversation happened, only thing I remember is that it was the HARDEST round I have experienced at all. I was second in this round, it was won by a girl from 11th grade, and we both got to the township round to Kaplice. I didn't feel really good in day of competition, I had flu and my voice sounded like broken HI-FI stereo. It was also snowing very much and some of my opponents just couldn't get there, so there were only 4 people, 2 girls from Kaplice's Secondary grammar school, girl from our school that has beaten me in school round and I. Listening part was so simple, that I turned it in right after radio stopped. But than we were asked to choose two pictures (of course they were turned backwards) and make up a story about them. I chose an old guy and picture of nice landscape at the seaside. So, I made up a story about old sailor that got to Tunisia, than became a member of Greenpeace etc. All the people who were listening to my improvised story were laughing. So when they were telling results, I wasn't really nervous, I just believed I can get through this round. And I really did! Well and now I thought "OK dude, now you got through it but there is no chance how can you get further."

With such a thoughts I arrived to České Budějovice and with BIG troubles got to the place where the competition was supposed to be happening. When I came in, and looked around I felt the big tension and in the deepest corner of my soul hoped that I'll be successful again. All my opponents were good fellows, I have to mention that there was no girl (!) what was really surprising fact for judges, and they told us that this year is a little bit special. Most of my "opponents" looked self-confident after the listening part and they told me they have filled in everything, I was angry because I missed 2 things. But than I went to talk with judges and we had such a nice chat about teeth decays, Da Vinci Code and Kleť. When judges were deciding who is going to win, we were playing computer games, it was really great atmosphere. Then, a chairman of commission had a long speech and after few minutes she finally told us result, I won again! This time I REALLY wasn't expecting it, I was so excited, that I couldn't even sign myself properly to the competitor list. Well, I was about to go to Prague, to the Central Round.

I went there with my mum day before so as not to be late on D-day. We were sleeping in collage apartments, I was little disappointed about it, because I expected it to look like in American movies, but I was quiet and intellectual environment. The final round was in secondary grammar school few blocks from apartments, but even though I got up very early. When I got there I tried to talk to people around me, they were biting their nails, nervous, not-talkative and very smart. So I could feel the tension around, and I got also nervous. Listening part was the easiest level of TOEFL test, and I think I didn't do badly there. But than came talking to commission... The theme I got was MY FUTURE JOB and I was telling them that I want to be a diving instructor, I was telling how I would make people happy and so on, but than one of the judges told me that I am selfish and that I don't want to do anything to society... I was little horrified about this reaction because I just wasn't used to it from previous rounds. I didn't win this time, I was 4th, but I share this position with 13 other people, because only first three places were announced separately. I would be lying if I told you I wasn't upset and unhappy, but than I realized that it's a big impulse to keep improving my English skills. Well, in the end I want to thank to Mr. Brčák for being my teacher and for his cool classes. I hope next year I will do even better.

Karel Klinovský, 10.B

FRANCOUZŠTINA

Již 15 let spolupracuje naše škola s gymnáziem v burgundském městě Chalon sur Saone. Každé dva roky se pořádá výměnný pobyt. O nezájmu studentů nemůže být řeč. Vždy se najde hodně takových, kteří touží po nových informacích, chtějí poznávat svět, a proto studují cizí jazyky.

Letos jsem také já měla šanci zúčastnit se této akce. Je to velmi vzácná zkušenost. Seznámíte se

s mnoha novými lidmi, poznáte jejich způsob života - jak jedí, jak se chovají, jaké mají zvyky. Je to životní zkušenost, na kterou se nezapomíná.

Já jsem měla velké štěstí. Vybírali jsme si své korespondenty jen podle jmen. Vybrala jsem si Chloé. Ukázalo se, že je to velice milá, skromná dívka, se kterou jsme si hned padly do oka. Vždy jsme si měly co říci. Líbilo se mi hlavně to, že byla velice tolerantní. Vůbec jí nevadilo, že mám ve francouzštině jen malou slovní zásobu. Kdykoliv jsem nevěděla, jak něco vysvětlit, hned mi přispěchala na pomoc.

Když ani to nepomohlo, použila jsem angličtinu a ona mi to hned přeložila do francouzštiny, abych příště už věděla, jak to říci.

Na Francouzích mě překvapilo mnoho věcí. Když jsme si my Češi mezi sebou vyprávěli své zážitky, shodli jsme se na tom, že jsou všichni neskutečně pomalí. Myslím, že jejich krédo je: Vždyť je čas. To mi někdy dělalo problémy. Například když jsme byly ve městě a do odjezdu našeho autobusu zbývalo 10 minut. Já jsem řekla, že musíme chvátat

a ona že jo, že hned jdeme. Načež se zdlohavě začala loučit se všemi svými francouzskými přáteli. Nezůstalo však jen u loučení. Ihned začali rozebírat nějaké nové téma. Až po několikrát vybidnutí se konečně odhodlala jít, ovšem pomalinku. Totéž bylo s jídlem. Já už jsem měla dojedenu polévku, ona jedla první lžíci. Mamka byla smutná, že ji nechutná a říkala, že to nemusí jíst, jestli nechce. Ono jí to však velice chutnalo. Byla jen trochu pomalejší. Asi si všimla, že je nám to divné a na konci pobytu jedla rychleji než já. Vždy to do sebe „naházela“ a byla pyšná, že nám dělá radost.

Další, co mne překvapilo, bylo „řešení peněz“. Je to tu pro ně TAK důležité. Přesto obraceli každou korunu. Chloé si vždy řekla, že to někde třeba bude levnější, a tak si nakonec nekoupila nic.

Zažily jsme toho spolu tolik, že už se moc těším, až ji zase na podzim uvidím. Poznám toho ještě tolik... Až budu ve Francii, uvidím nejen všechny Francouze, se kterými jsem si tady tak rozuměla, ale také její rodinu a kamarády, takže budu moci svoji francouzštinu rozvíjet ještě více.

A co mě zaujalo nejvíce? Je to francouzský zvyk líbání na tváře, který se nejen mně moc líbil. Je to krásné, upřímné, příjemné a milé. Hned jsem si s tím člověkem bližší a v určitých situacích to může zlepšit náladu. A co si budeme povídat, je to možnost dostat se blíže k člověku, který se nám líbí!!!

Za těch pět dní, kdy tu Chloé byla, jsem si francouzštinu pořádně procvičila. Jsem moc ráda, že se mohu této výměny účastnit. Byla by škoda, kdyby se přestaly uskutečňovat, protože je to opravdu zážitek na celý život.

Lucie Skříčilová, 11.B

Byla sobota 30. dubna a já jsem spolu se svými kamarády čekala ve škole na příjezd našich francouzských korespondentů. Tímto dnem měl začít jejich šestidenní pobyt v našich rodinách. Během několika prvních minut, kdy jsme čekali na „přidělení“ Francouzů, se mi hlavou honily nejhrůzostrašnější nápady a obavy. Že se mé Alice nebude u nás líbit, že jsem na něco zapomněla,...

Den ode dne se vše vylepšovalo. Zatímco první dny se naše konverzace omezovala na zdvořilé fráze, v posledních dnech končily naše debaty v pozdních hodinách a spát jsme chodily jen z nutnosti.

V neděli jsme se rozhodly navštívit zámek v Českém Krumlově spolu s Muzeem útrpného práva. Prošli jsme si celé město a sešly se s ostatními na pouti. Ale ať už byl program jakýkoliv, já nejraději vzpomínám na dlouhé rozhovory, kdy jsme spolu probíraly snad úplně vše od zvyků obou národů, přes oblíbené herce, kluby politiků, historii Francie i naši až k hokeji, při kterém jsme spolu nadšeně fandily. Pokud jsme si nerozuměly francouzsky, použily jsme angličtinu a pokud jazyky zklamaly, pomohly jsme si rukama a nohama. I náš obyvák se přeměnil ve francouzsko-český slovník, protože na většinu věcí byla nalepena cedulka s francouzským názvem.

Myslím si, že týden byl příliš krátký a doufám, že se se svými francouzskými kamarády znovu uvidím.

Alena Petříková, II. ročník

Myslím, že z obou příspěvků jasně vyplývá, jak důležitou úlohu ve výuce jazyků výměnné pobyty mají a jsem proto ráda, že se setkávají s plnou podporou nejen ze strany školy, ale také hostitelských rodin, kterým chci touto cestou poděkovat. Nejdůležitější je ovšem práce samotných studentů. Lucka i Aja jsou toho skvělým příkladem. I když studují francouzštinu teprve prvním rokem jako svůj 3. jazyk, poradily si na výbornou stejně jako řada dalších.

Irena Trestrová
vyučující francouzštiny

PŘEKLADATELSKÁ SOUTĚŽ VE ŠPANĚLŠTINĚ

V tomto školním roce se překladatelská soutěž konala už popáté.

V nejmladší kategorii překladu prózy zvítězila Květa Valčuhová před Danou Štěpánkovou (obě 11.).

Ve střední kategorii nejlepší překlad vypracovala Anna Skalická ze septimy, na dalších místech byly překlady V. Pekárkové a I. Froňkové (obě III. ročník).

V nejstarší kategorii byl nejlepší překlad Zuzany Horváthové ze IV. ročníku. Zuzana se úspěšně zúčastnila i předchozích ročníků, a to jak v kategorii prózy, tak v kategorii překladu básně.

V překladu básně Pabla Nerudy byl nejvýstižnější překlad Vladislavy Pekárkové ze III. ročníku. Na dalších místech se umístily překlady Zuzany Horváthové ze IV. ročníku a Anny Skalické ze septimy.

Pablo Neruda: Podzim

*Skromný je podzim
jako dřevorubec.
Stojí mnoho
sundat všechno listí
ze všech stromů
ze všech krajů.
Není to snadné.
Je třeba čas.
Běžet po všech cestách
a všude vždy
shodit,
klesnout,
shodit
listí ...*

Přeložila V. Pekárková,
III. ročník

Pablo Neruda: Podzim

*Skromný je podzim
jako dřevorubec.
Stojí mnoho
sebrat všechny listy
všech stromů
všech zemí.
Není to snadné.
Je třeba času.
Je třeba běžet po těch všech
cestách
a ve všech částech vždy
upustit,
shodit,
upustit listy ...*

Přeložila Z. Horváthová,
IV. ročník

Někteří studenti v rámci projektu Comenius poznali jihošpanělskou Málagu a její okolí.

Jaroslava Aulická
vyučující španělštiny

HISTORICKÁ EXKURZE

Jana Dvořáková, vyučující dějepisu

Studenti kvinty už dobře vědí, že historická exkurze rozhodně není procházka růžovou zahradou. Do Prahy jsme vyrazili už potřetí - tentokrát nás zajímal románský sloh, gotika, renesance a baroko - čtyři styly, které jsme stačili probrat v literární historii - a zdálo se mi tedy užitečné si jejich rukopis připomenout prostřednictvím známých architektonických skvostů. Jako průvodce jsme si tentokrát objednali odborníka na slovo vzatého - historika Ivana Bauera.

Studenti kvinty už dobře vědí, že exkurze nekončí návratem z Prahy. I letos museli vyplňovat pracovní listy v hodině dějepisu a psát slohovou práci v hodině češtiny. Zatímco v předchozích letech psali deník, letos museli zvládnout podstatně náročnější slohový útvar - reportáž.

Noc na Karlštejně

Po horkém dni se nad rozpálenou krajinou snášel soumrak ruku v ruce s chladivým nočním vzduchem. Když jsem vystoupil z vlaku, ticho rušil jen koncert cvrčků a večerních ptáků. Po chvíli stoupání se nám naskytl ohromující pohled – lesy před námi jako by se rozestoupily a němě nám přikázaly vzdát hold majestátní stavbě vysoko nad námi. Karlštejn na nás shlížel a zval nás dál.

Celý komplex je stupňovitě uspořádán. K tmavnoucí obloze se tyčí světlé budovy se zubatým cimbuřím, jaké mají pevnosti z dávných příběhů. A nad tím vším se zvedá Velká věž. Uvnitř věže se nachází kaple sv. Kříže, která je nám však odepřená. Právě zde byly po dobu více než dvou set let uloženy korunovační klenoty.

To byl koneckonců také hlavní důvod výstavby hradu. Karlštejn rozhodně nemá dokonalé opevnění. Kdyby se ho někdo pokusil dobýt, příliš práce by mu to asi nedalo. S tím ale nikdo nepočítal. Karlštejn se nikdy neměl stát terčem nepřátelských útoků. Když ho Karel IV. nechal roku 1348 postavit, měl jasné úmysly: stvořit místo jak pro klenoty, tak pro jiné věci, které sbíral – svaté relikvie. Pevnost jimi byla přímo nabitá, relikvie byly totiž Karlovou opravdovou láskou. Vždyť i do legendární svatováclavské koruny nechal ukrýt zlomek trnu Kristovy koruny. Jeho sběratelská vášeň ho ale nutila hledat další a další relikvie a drahokamy. Proto nechal korunu předělat, když „ulovil“ vzácnější kusy.

Kaple sv. Kříže ale neskrývá jen klenoty. Karel se pyšnil i jinou sbírkou. Protože velice obdivoval umění, zadal Mistru Theodorikovi za úkol zhotovit soubor deskových obrazů. Malíř se úlohy zhostil více než zodpovědně. Pro výzdobu kaple stvořil bezmála 130 děl a zasloužil se tak o vznik nejrozsáhlejšího souboru na světě.

S Theodorikovým rukopisem jsme měli tu čest nedlouho poté, co jsme vstoupili na nádvoří. Náš průvodce nám rozdál obálky s rozstříhanými kopiemi a poté zmizel za kastelánem a naši paní profesorkou. Po skupinkách jsme se sesedli kolem svíček, které tu už byly připravené, a dali se do práce.

Vychutnávala jsem si nastalou situaci. Kolika lidem se toto poštěstí? Zatímco jsem seděla v kruhu svých přátel a zírala do plamene svíčky, noc zabalila krajinu do uklidňujícího ticha. Odtřhla jsem oči od záře svíčky a zvedla pohled vzhůru. Po tmavomodrém sametu nebes uháněl Velký vůz a jeho neopatrný vozkaz rozsypal náklad jasných hvězd, kam až oko dohlédlo. Náhle jsem se musela usmát při vzpomínce na Vrchlického drama Noc na Karlštejně. Jak snadno dnes pronikly dívky od nás ze třídy do hradu!

To už se na nádvoří vrátil náš doprovod s výzvou k odchodu. Byla skoro půlnoc a s ní se nezadržitelně blížila chvíle odjezdu našeho vlaku. Sebrala jsem ze země svíčku (na památku) a s ostatními jsem se loudala směrem k nádraží. Paní profesorka nám několikrát důrazně zopakovala, že je to opravdu poslední spojení, a pokud ho nestihneme, čeká nás jedenáctikilometrový pochod do Všenor na naši

ubytovnu. Nikdo si z toho moc hlavu nedělal. Tedy zezáčátku. Jak času ubývalo, stále více mých spolužáků přecházelo z lehkého kroku do klusu, až svorně běžela celá třída včetně učitelů. Na mysli mi z neznámého důvodu vytanula opět Noc na Karlštejně a přišlo mi komické, jak překvapivě se situace obrátila – prchali jsme od hradu co nejrychleji pryč. Vlak jsme stihli na poslední chvíli. (Když jsme celí udýchaní klesli do sedaček, ani nás nenapadlo se přepočítávat, přestože jsme to dělali po celou dobu exkurze.) Někteří se tvářili poněkud nerudně a jiní se jen vyčerpaně usmívali. Myslím ale, že noční výlet na Karlštejn se vryl do paměti všem, a to dost hluboko.

Tereza Indrová, studentka kvinty

MATEMATIKA

Matematika vždy patřila a stále patří v soutěžích a olympiádách k nejúspěšnějším předmětům naší školy. Každoročně dosahují naši studenti umístění na předních místech v okresních kolech matematické olympiády ve všech věkových kategoriích. Vítězem kategorie Z6 je Štěpán Sršeň, druhý Josef Bicek - oba z primy. V kategorii Z7 je čtvrtá Kristýna Vlášková ze sekundy. V kategorii Z8 zvítězila Tereza Hrušešová z 8.B, třetí místo obsadila Hana Draslarová z tercie.

Od kategorie Z9 se konají i oblastní (krajská) kola. Mohou nás těšit dobrá umístění našich úspěšných reprezentantů – v kategorii Z9 Davida Pěchy z kvarty, v kategorii C Jana Hermanna z kvinty, v kategorii B Tomáše Kouby z 11.B a Romana Přibyla ze sexty, v kategorii A Hany Bedlivé z 3. ročníku a především Karla Váchy z oktávy, který vybojoval nádherné druhé místo v regionálním kole v nejvyšší kategorii.

V matematické soutěži Klokán 2005 jsme rovněž byli v okrese nejlepší. Naši zástupci zvítězili ve všech kategoriích.

Letos jsme po dlouhé době poprvé nepřipravovali přípravné kurzy matematiky pro uchazeče o budoucí studium u nás. Připravili a podali jsme společně s fyziky žádost o grant na nové vybavení učebny fyziky a matematiky se záměrem výrazně oživit a zmodernizovat výuku těchto předmětů.

Naším hlavním cílem byla příprava našich studentů na přijímací zkoušky, ale i na další studium na vysokých školách. Lze si jen přát, aby letošní maturanti byli alespoň tak úspěšní jako ti předchozí.

RNDr. Stanislav Waldauf
předseda předmětové komise matematiky

RAKETOVÝ VÝZKUM NA DVOŘE GYMNÁZIA

„Rozumný člověk se přizpůsobí světu, nerozumný se snaží přizpůsobit svět sobě. Proto všichni pokrok přivodili lidé nerozumní.“
G. B. Shaw

Projekt Raketa nebyl vůbec ničím novým. Již v předchozích letech se studenti pokoušeli odstartovat rakety poháněné kypřicím práškem a octem. Právě tento pokus jsem spatřil na vlastní oči při spěšném odchodu ze školy. Úžasné fiasko prvního nezdařeného odpalu aspoň osvěžil pohled na hlavního střelmistra, který si chuť octa ještě dlouho pamatoval. Moje fantazie začala pracovat na plné obrátky a produkovala nejrůznější nápady, jak setrojit raketu, ale vše zůstalo pouze v teoretické rovině.

Po půl roce přišla chvíle zázračného vidění – šlo o automobilový ventilke zavrtaný do víčka PET lahve a držel ho v ruce můj spolužák. S rychlostí, s jakou jsem corpus delicti popadl, by mohly být spokojené i fotony. Tímto okamžikem byla ukončena temná předvědecká éra „octovek“ a nastal osvětlený čas vědecké technokracie.

Všechny mé nápady na pohon rakety měly nejrůznější podobu – unikání stlačeného horkého plynu, spalování hořavin v láhvi a následný únik horkých odpadních plynů, spalování zkapalněného plynu do zapalovače mimo láhev, projektil z propisky naplněné drtí z prskavek, pomalá oxidace uhlovodíků manganistanem draselným na oxid uhličitý a jeho následný únik apod. Vše mělo háček v technickém provedení trysky. Kovový odlitek byl nad moje technické možnosti, tryska pečená z moduritu ztrácí tvar a péct ji zároveň s láhví bylo nepraktické. Avšak přišel „den D“ a přede mnou stál můj spolužák se zázračnou součástkou v ruce. V tu chvíli se zrodil náš tým, který tímto představuji:

René – hlavní a také jediný technik (jako jediný je manuálně zručný). Vynálezce a zlepšovatel.

Kovář – hlavní střelmistr a teoretik, jinak také velice nadějný autor, který se snaží zahnat žal z neúspěchu psaním této dokumentace. Provedl všechny teoretické výpočty.

Fyzikářka – naše profesorka, takže přezdívku neuvedeme. Hlavní a jediný dozor, protože jako jediná z nás má zdravý rozum a dokáže korigovat naši mladickou nerozváženost. Má úžasnou vlastnost vylovit z útrobu fyzikálního kabinetu tu jedinou a vhodnou součástku z milionů jí podobných.

Tento tým pracoval po celou dobu za psychické podpory celé třídy.

Po mnoha hodinách výpočtů jsem dospěl k tomu, že nevhodnější bude pohánět naše rakety stejně jako ty opravdové – totiž vodíkem. Spalování vodíku je sice problematická záležitost, nemá-li dojít k výbuchu, ale zato je to energeticky bohatá reakce a výroba vodíku není z chemického hlediska

nijak náročným počinem. Zůstával jen problém, jak dostat vodík z raketového tělesa ven. Kdyby totiž došlo k zapálení vodíku ještě uvnitř láhve, následoval by silný výbuch a taková raketa by se spíše hodila na účely vojenské než vědecké. A to byl úkol pro Reného. Jeho geniální vynález – spalovací komora, vyrobená ze dvou plechovek od modelářských barviček a jednoho kovového obalu na fotografický film, zajišťovala mísení vodíku se vzduchem, vhánění směsi do spalovací komory i následný únik horkého proudu spalin, který měl pohánět raketu. Jeho vývoj a výroba trvala tři dny. Destrukce mnohem méně. Zde je přehled našich úspěchů (i dílčích neúspěchů):

Raketa č.1: Blekota. Název byl zvolen symbolicky – vyváděla jako čert, ale nic. Po naplnění rakety nejdříve unikaly bílé bublinky, vzápětí nato černé, posléze oblaka bílého dýmu. Horká směs způsobila spečení láhve na černý škvarek.

Raketa č.2: Challenger. Použili jsme pevnější materiál na těleso rakety (vratná láhev Sprite, max. tlak 4 atmosféry) a změnil poměr reagentů směsi. Raketa byla odpálena před školou u zbytku povodní pobožené plechové stěny, která sloužila jako štít. Přihlízející spolužáci se schovali za naplavené kmeny. Zážeh vodíku byl zajištěn svíčkou. Bohužel nedostatečně – plamen byl uhašen jedinou kapkou paliva. Než jsme stačili závadu napravit, rozběhla se reakce do kolosálních rozměrů a láhev efektně explodovala. Závěr: je třeba vyřešit zapalování vodíku. To je výzva pro Reného!

Raketa č.3: Galileo. Vyřešeno zapalování (piezoelektrický zapalovač) a okysličování, vylepšena startovací rampa. Byla snížena dávka nálože. Při pokusu o odpal opět došlo k drobným potížím, takže jsme raketu provizorně opřeli o větev tvaru praku a směs zapálili hořící špejlí. Spolužáci nás povzbuzovali:

Ježíši, tak dělej, odpal to!

To stejně nepoletí...

Vás to jednou zabije...

Ke značnému překvapení diváků, které se projevilo unisono jeknutím, došlo k zážehu!!! Ze spalovací komory vyšlehl cca 20 cm dlouhý oranžovočervený kužel plamene o jednom vnitřním nesvitivém kuželu nesvitivého plamene. Raketa poskočila o několik centimetrů!!! To bylo vše, protože zvyšující se tlak vytlačil roztok z láhve a ten uhasil plamen. Přesto to byl náš největší úspěch.

Upozornění hlavního dozoru: tento text není návodem k domácímu experimentování. Pokusy prováděné bez odborného dozoru mohou ohrozit vaše zdraví.

Petr Kovaříček, oktáva

Šárka Adamcová, vyučující fyziky

FYZIKÁLNÍ TVOŘIVOST

V tomto školním roce se v hodinách fyziky podařilo s kvartány vytvořit několik zajímavých učebních pomůcek, na kterých jsme demonstrovali praktické fungování fyzikálních zákonů. Hned na začátku školního roku, když jsme se učili o zvuku, jsme si zhotovili „mobilní“ telefony. Slovo „mobilní“ je právem v uvozovkách. Nepřenašeli jsme informace pomocí elektromagnetického vlnění v rozsahu mikrovln, jak je tomu v opravdových mobilních telefonech, ale mechanicky pomocí dlouhé napjaté nitě. Byli jsme však podobně volní, „mobilní“, jako při použití bezdrátového telefonu. Nit jsme napjali mezi dvěma kelímky od jogurtu, které tak plnily funkci ozvučné skříňky (v kelímku jsme malou dírkou protáhli nit a upevnili ji na

kus špejle). Takto vyzbrojeni se studenti vyrobili před školou a na vzdálenost 30-50 m (podle délky použité nitě) si povídali o tom, kolik je dvě plus tři nebo jaký je dnes den. Fungovalo to výborně, telefonování zhatil až lidský faktor: přecházením sem a tam se nám zamotaly nitě.

Za zmínku stojí také pokus o vytvoření modelu fotoaparátu, který byl náročnější na přinesený materiál. Papírová krabička, izolepa, nůžky – to nebyl problém. Horší to bylo se spojnou čočkou. Fotografický papír jsme nahradili průsvitným papírem tak, že zvenku jsme viděli obraz pozorovaného předmětu. Jedna skupina vytvořila tak pěkný „fotoaparát“, že jej nakonec věnovala naší škole jako sponzorský dar. Děkujeme.

Touto cestou chci poděkovat svým třetákům (Hance Bedlivé, Martinu Kovářovi a Michalu Pavláskovi), kteří při Dni otevřených dveří předváděli různé fyzikální pokusy. Nejen že dané zařízení sestavili, ale především novým zájemcům o studium trpělivě vysvětlovali všechny fyzikální jevy. Statečně se pouštěli i do výkladu jevů, které jsme ještě neprobírali. Pro návštěvníky je vždy zajímavější, když v roli experimentátorů vidí přímo studenti.

Eva Čechová,
vyučující fyziky

SEMINÁRNÍ PRÁCE Z CHEMIE

Seminární práce završují studijní úsilí studentů ve zvolených předmětech. V některých případech stačí shromáždit studijní materiál a v klidu pohodlí domova ho prostudovat a zpracovat do finální podoby, v jiných případech jde spíše o práci v terénu. Podobně je na tom práce z chemie. V optimálním případě má být teorie spojena s experimentem. Tuto variantu si zvolil v letošním školním roce zdatný chemik Petr Kovaříček.

Po teoretické přípravě a prostudování mnoha knih se zabydlel v laboratoři chemie, kde mu byl přidělen celý blok laboratorních stolů. Svě teritorium však často opouštěl a známky jeho laborování byly zřejmě v celém rozsáhlém areálu učeben chemie. Podle zápachu linoucího se z laboratoře, mohla jeho pracovní úsilí kontrolovat značná část školy. Petr měl k dispozici i přístrojové vybavení, které ve většině případů musel uvést do stavu způsobilého k měření, musel si sehnat návody a vymyslet, jak optimálně měřit potřebné hodnoty. Zjišťováním obsahu bílkovin v sýru Niva se zabýval téměř celý školní rok odpoledne po vyučování. Výsledkem je seminární práce o relativně malém počtu stránek, avšak bohatá získanými informacemi. Za nejcennější však považují zkušenosti, které Petr během své práce získal, a věřím, že tyto zkušenosti a nabytou zručnost bohatě uplatní ve svém dalším studiu.

S prací Změny poměrného zastoupení aminokyselin v sýru Niva po změně technologie výroby v závodě Madeta a. s. Český Krumlov se Petr Kovaříček zúčastnil oblastní soutěže seminárních prací v Českých Budějovicích a postoupil do národního kola.

Jana Kočanová,
vyučující chemie

ŠKOLNÍ ROK OČIMA ZEMĚPISÁŘE

*„Svět je nádherná kniha,
ovšem jen s pramalým užítkem
pro toho, kdo neumí číst.“
Carlo Goldoni*

Moderní geografie je vědou dynamickou. Objekt jejího bádání se zúžil výhradně na krajinnou sféru, z popisné vědy se stala věda poskytující teoretická vysvětlení jevů. Čím dál větší důraz je kladen na její praktické zaměření. Geografie se uplatňuje v praxi při řešení otázek týkajících se současnosti i budoucnosti lidstva. Zařadit geografii do systému věd je velmi složité – leží totiž na rozhraní věd přírodních, společenských a technických, a tak v ní můžeme nalézt prvky biologie a matematiky, stejně jako historie či demografie. Tato „nezařaditelnost“ geografie jako vědy ale nedělá ze školního zeměpisu okrajový předmět, ba právě naopak. Současný geograf musí v těchto bohatých interdisciplinárních vazbách spatřovat sílu svého oboru, rozvíjet je a předkládat tak studentům ucelený pohled na současný svět. Studenti českokrumlovského gymnázia tradičně vykazují vysokou úroveň geografických znalostí a naše snaha směřuje k vytvoření ideálních podmínek pro jejich další rozvoj.

V letošním školním roce jsme doplnili mapovou sbírku o obecně zeměpisné mapy vybraných světových regionů a tematické mapy vztahující se k planetární geografii a socioekonomickému zeměpisu Česka. Soubor map tak byl z velké části aktualizován a částečně rozšířen.

K výuce zeměpisu jsme hojně využívali moderního technického vybavení přednáškového sálu. Studenti vytvořili celou řadu multimediálních prezentací, které se staly součástí řešení problémových a projektových úloh. Největší uplatnění našla počítačová technika při výuce regionální geografie, kterou obohatila o celou řadu snímků a videoukázek.

Naši studenti, stejně jako v předešlých letech, příkladně reprezentovali školu v okresním i krajském kole zeměpisné olympiády. Na školní přehlídce středoškolské odborné činnosti byly představeny dvě práce z oboru geografie. Zuzana Cířková nás seznámila s výsledky vlastního terénního výzkumu důsledků těžby vltavínů na jihu Čech a Jan Petřtyl předložil interaktivní prezentaci věnovanou sibiřskému makroregionu. Obě práce byly zhodnoceny jako velmi zdařilé a doporučeny k dalšímu postupu.

Maturitní zkoušku ze zeměpisu letos úspěšně složilo 11 maturantů. K jejich zaslouženému úspěchu jim ještě jednou srdečně blahopřeji. Doufám, že si ještě za mnoho let rádi zavzpomínají na školu, kde se naučili číst v „nádherné knize Světa“.

Mgr. Ondřej Voráček
vyučující zeměpisu

VÝPOČETNÍ TECHNIKA

Další školní rok se nachýlil ke svému závěru, a proto se v následujících řádcích pokusím shrnout vše podstatné, co se v této oblasti událo na naší škole.

V letošním školním roce naše škola realizovala pilotní projekt s názvem ŠIDO – školní informační databáze odkazů, na který dostala účelovou dotaci. Jedná se o projekt, jehož cílem je naučit žáky aktivně pracovat s moderními výukovými zdroji (počítač, internet), vyhledávat, vyhodnocovat a zpracovávat informace z internetu a tímto způsobem využít internetovou síť při výuce předmětů zahrnutých v učebním plánu školy. Databáze je provozována na školním serveru a využívá spolupráce databáze MySQL s jazykem PHP. Zdrojové kódy databáze jsou přístupné na stránkách projektu <http://www.>

gymck.cz/~pilot04-05 pro ostatní zájemce o tento projekt. Chtěl bych poděkovat studentům Viktoru Bohdalovi a Tomáši Turkovi za nemalou pomoc při realizaci tohoto projektu.

S ukončením civilní služby jsme byli postaveni před problém, jak zajistit stálý přístup studentů k počítačům v knihovně. Tento problém byl vyřešen přesunem počítačů do studovny, kde jsou počítače studentům k dispozici od 8.00 do 16.00 každý den. Objevují se sice studenti, kteří sobecky „okupují“ klávesnice počítačů bez jakýchkoliv ohledů na ostatní spolužáky, ale doufám, že po přijetí příslušných opatření se již tyto problémy nebudou opakovat. Počáteční obavy z poškození počítačů se ukázaly zbytečnými, a tak pevně doufám, že bezproblémový provoz vydrží i nadále.

Škola disponuje dvěma zasíťovanými počítačovými učebnami. Do první učebny bylo zakoupeno šestnáct nových počítačů, studentům je k dispozici vypalovací mechanika CD, černobílá laserová tiskárna a barevný scanner. Tato učebna je určena pro výuku informatiky/výpočetní techniky a programování. Druhá učebna je vybavena šestnácti staršími počítači, je určena pro výuku ekonomiky a podporu výuky ostatních předmětů.

Jednou z posledních letošních novinek je instalace antispamového a antivirového filtru na server vok.gymck.cz. Díky těmto filtrům nám snad již budou chodit „bezpečnější“ elektronické zprávy. Rychlost připojení k síti internet byla opět navýšena, a to na 1 Mbps.

Jiří Lajner
IVT, webmaster a správce sítě

SIPVZ

Všichni kurz zakončili úspěšně složeným testem. Ti pokročilejší absolvovali kurz P0 určený pro rozšíření počítačových obzorů třeba i o méně obvyklé pasáže informatiky. Pro nejzkušenější uživatele výpočetní techniky jsme uspořádali první volitelný modul PV s názvem Publikování na internetu. Frekventanti se dozvěděli vše potřebné o zpracování informací a možnostech umístění těchto informací na webovských stránkách. Akci hodnotím jako úspěšnou a pro učitele přínosnou. Doufám, že i v příštím školním roce uspořádáme několik kurzů, které pomohou pedagogům v orientaci při práci s výpočetní technikou.

Petr Draslar, ICT koordinátor

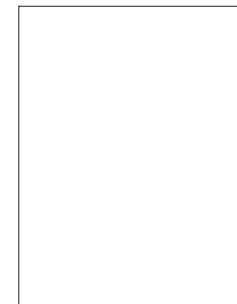
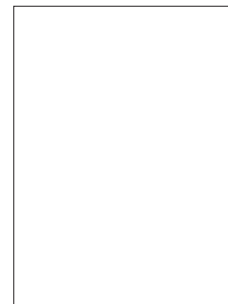
EKONOMIKA

Volitelný předmět ekonomika je zaměřen především:

- 1) na osvojení základních ekonomických pojmů
- 2) na rozvíjení schopností samostatného uvažování a samostatného i skupinového řešení jednoduchých příkladů z ekonomické oblasti

Studenti samostatně nacházejí podklady k řešení v legislativní oblasti (včetně webových stránek zaměřených na ekonomickou problematiku), učí se orientovat v daňové evidenci, v podvojném účetnictví a získávat globální pohled na daňovou soustavu, jsou vedeni k utváření vlastních názorů na současné problémy národní, evropské i světové ekonomiky.

V tomto školním roce jsme měli možnost seznámit se s jedním z představitelů Liberálního institutu doc. Ing. Josefem Šimou, PhD, který studentům přitažlivým způsobem přiblížil principy ekonomického liberalismu.

Další zajímavé setkání s manažerem roku 2003, ing. Hůdou, ředitelem Rybářství Třeboň a.s., se uskutečnilo se záměrem pomoci žákům uvažovat a plánovat své životní cíle.

Ing. Dana Šrotová
vyučující ekonomiky

TROCHA TĚLOVÝCHOVY

Atletika není sportem, který patří v současné době mezi mládež k nejpobulárnějším. Nesporně jí není možné upřít rozvíjení rychlosti, vytrvalosti, síly a dalších základních pohybových dovedností. Její velkou výhodou je přesná měřitelnost dosažených výsledků. Proto se stala nedílnou součástí školní tělesné výchovy.

Také naši studenti absolvují během školního roku atletický víceboj, který se skládá ze sprintu, vytrvalostního běhu, vrhu koule, skoku dalekého a od letošního roku také skoku vysokého. Skok vysoký je disciplínou, při které se uplatní obratnost, dynamická síla dolních končetin, koordinace pohybu a také překonávání psychických zábran.

Díky finančnímu příspěvku SRPDŠ mohla škola zakoupit doskočiště pro tuto disciplínu a všichni studenti již prošli prvními tréninky „výšky“. Tímto bych chtěla SRPDŠ poděkovat za podporu sportu a slíbit, že studenti získané dovednosti zúročí v atletických soutěžích.

Iva Berková
vyučující TV

Sportovní soutěže a olympiády

Také v letošním školním roce se naši studenti zúčastnili celé řady sportovních soutěží. V konkurenci základních a středních škol dosáhli mnoha pěkných sportovních úspěchů.

**1. III. a IV. kategorie
(prima – kvarta, 8. – 9. ročník)**

VÝSLEDKY:

DÍVKY

Florbal (III.) 1. místo

CHLAPCI

Minifotbal (IV.) 1. místo

Florbal (IV.) 2. místo

Košíková (IV.) 3. místo

Okresní kola

CHLAPCI

Okresní atletická olympiáda (III.) 3. místo (dálka, M. Vojta)
4. místo (60 m, M. Vojta)

DÍVKY

Okresní atletická olympiáda (III.) 1. místo
(600 m, E. Benešová)
2. místo (60 m, E. Benešová)

Florbal (III.) 6. místo

CHLAPCI

Okresní olympiáda v plavání (IV.) 1. místo celkově
Volejbal (IV.) 1. místo
Okresní atletická olympiáda (IV.) 2. místo (60 m, J. Pimpara)
3. místo

(4 x 60 m, M. Štěpánek,
M. Beneš, V. Troup,
J. Pimpara)

Minikopaná (IV.) 5. místo

Košíková (IV.) 5. místo

Florbal (IV.) 7. místo

DÍVKY

Okresní olympiáda v plavání (IV.) 1. místo celkově
Stolní tenis (IV.) 2. místo
Volejbal (IV.) 3. místo
Okresní atletická olympiáda (III. + IV., CH + D) 7. místo celkově

Regionální kola

CHLAPCI

Volejbal (IV.) 5. místo

DÍVKY

Orientační běh (IV.) 1. místo (K. Flašarová)

2. V. kategorie (střední škola)

Okresní kola

CHLAPCI

Okresní olympiáda v plavání 1. místo celkově
Volejbal 2. místo
Florbal 3. místo
Kopaná 3. místo
Futsal 4. místo

DÍVKY

Košíková 1. místo
Volejbal 1. místo
Florbal 2. místo
Stolní tenis 3. místo

Regionální kola

CHLAPCI

Orientační běh 1. místo (J. Flašar)
1. místo celkově (CH + D)

DÍVKY

Orientační běh 3. místo (A. Kovaříčková)
Softbal 9. místo celkově (CH + D)
Národní kolo v orientačním běhu (Luhačovice 8. 6.)
Celkové pořadí Gymnázia v Českém Krumlově 4. místo

Závěrem bych rád poděkoval nejen sportovcům za dobrou reprezentaci školy, ale i všem svým spolupracovníkům, kteří se podíleli na organizaci některých soutěží.

František Ziegelbauer,
garant sportovních soutěží

SOFTBALOVÝ TURNAJ

To tu ještě nebylo...

Ptáte se, co se stalo? Jedna studentka Gymnázia v Českém Krumlově za mnou přišla s tím, že se za 14 dní (přesně 25. 5. 05) konají „středoškoly“ v softballu. Tento sport byl pro nás něco úplně nového, hráli jsme ho maximálně při hodinách tělesné výchovy, a neočekávali jsem moc velkou pozornost. Ale řekli jsme si, proč to nezkusit. Sháněli jsme tedy studenty, kteří by tento sport chtěli zkusit na vyšší úrovni. Bylo nás rázem dvanáct.

Začali jsme trénovat, ale moc času nám nezbývalo, učili jsme se nadhazovat, chytat do rukavic, odpalovat míčky. Jak jsem viděl, všechny to moc bavilo. A pak to přišlo, ráno v 6:50 jsme vyjeli autobusem do Českých Budějovic, kde se turnaj konal. Dojeli jsme tedy až do Suchého Vrbného, kde mají vedle sebe tři velká softballová hřiště. Dostal jsem rozpis, který říkal, že se hraje na tři skupiny, a pak vždy první s prvním, druhý s druhým atd., hrálo se na čas – jednou 45 minut. A jak jsem viděl, hráli jsme hned první zápas s družstvem Hluboké nad Vltavou, které vzápětí postoupilo do celorepublikového kola. Soupeř měl sice jasnou převahu, ale radost ze hry na naší straně byla evidentní. Přijeli jsme si sem pouze zahrát, zahrát si pro radost a porovnat se s konkurencí. Radost prospěla při každé dosažené metě, neřku-li bodu. Další zápas jsme hráli hned poté, také ne zrovna s lehkým soupeřem, ale v tomto zápase jsme zvládli dát dokonce čtyři body, což jsme před zápasem ani nečekali. Skončili jsme tedy poslední ve skupině, ale ještě nás čekaly dva zápasy s týmy, které ve svých skupinách jako my obsadily poslední místa. Tyto zápasy již probíhaly vyrovnaně. Sice jsme je nakonec oba prohráli, ale jeden z nich se rozhodl až v samém závěru.

Nakonec jsme tedy obsadili poslední místo, ale v duchu hesla „není důležité vyhrát, ale zúčastnit se“, mě nesmírně potěšilo, že tento netradiční sport studenty nadchl.

Viděli, jak krásný je sport, když ho někdo doopravdy umí, a jistě jsou vděční, že se mohli tohoto turnaje zúčastnit. A příští rok....určitě pojedeme znovu!!!

Petr Syrový
vyučující TV

SHOTOKAN KARATE KLUB ČESKÝ KRUMLOV

Existence Shotokan karate klubu při Gymnáziu se přehoupla do druhého desetiletí. Minulý rok jsme totiž oslavili desáté výročí založení klubu. Ale pokud se ohlédneme za posledními dvěma roky, nebyl to jediný důvod k oslavám. Naši závodníci se úspěšně umístili v krajském přeboru nebo v jihočeské lize karate. Také za účast na mistrovství republiky se rozhodně nemusíme stydět. I když jsme z poslední jmenované akce nepřivezli žádné cenné kovy, získané zkušenosti a ponaučení určitě uplatníme při příštích závodech.

Trénujeme několikrát týdně, ranní ptáčata někdy i dvakrát denně. No a ti, kterým to nestačí (jmenovitě Jirka Mikšátko, Matyáš Troup a Štěpánka Tomková), jezdí každý pátek večer do Českých Budějovic na závodnické tréninky klubu Shirokan. Úsilí věnované těmto náročným tréninkům si pak mohou třikrát ročně pod barvami tohoto klubu prověřit v Národní lize družstev, kde se více či méně daří praktikovat finty, kterým je učí Stanislav Bílý (4. DAN), jeden z nejlepších karatistů v České republice.

Na druhé straně je ale škoda, že řady klubu stále řídnou a řídnou, a nováčků nepřibývá. Náš trenér, Roman Kneifl (3. DAN), by to mohl v hodině zeměpisu klidně přirovnat ke stavu demografického vývoje posledních let v naší zemi. Proto je už jen na Vás, potenciálních zájemcích o tento druh bojového umění, jestli klesající křivku opět zvednete, nebo jí necháte spadnout až na nulovou souřadnici.

Štěpánka Tomková, septima

ZE TŘÍD

Jsou o rok starší - jsou sekunda

Minulý školní rok to byli nejmladší studenti naší školy, dnes se už někteří cítí jako zkušení „mazáci.“ Tak jaký byl jejich druhý školní rok a co se změnilo?

V září je přivítala sice stejná třída, ale vybavena novými nastavitelnými lavicemi a židlemi, které postupně „rostly“ se studenty (a někteří se vytáhli opravdu dost). Přibýly jim dva nové předměty-chemie a druhý cizí jazyk, tři noví učitelé-V. Florianová, I. Šulistová a M. Jakab.

Podnikli zájezd do rakouského Steyeru - do „Ježíškova“, už před Vánoci zažili vánoční náladu, posílali dopisy s přáními přímo Ježíškovi, prakticky si vyzkoušeli stará řemesla- fezbářství a kovářství. V lednu absolvovali lyžařský kurz v Janských Lázních v Krkonoších, někteří se naučili lyžovat, jiní si vylepšili techniku. Až na dvoje zlomené lyže a jeden naražený nos vše proběhlo v pohodě a dobré náladě a studenti sklídili pochvalu od vedoucího kurzu. Také se zde upevnilly přátelské vztahy. Studenti jsou stále prima parta a dovedou táhnout za jeden provaz, když jim o něco jde, samozřejmě drobné spory a rozmišky se také stávají.

Sami říkají, že druhý školní rok na gymnáziu uběhl ještě rychleji než ten první. Citují některé jejich výroky: „Mám víc učení pod kontrolou, jsem zběhlejší, klidnější...vím, co mohu očekávat...je víc učení, ale už vím, jak se učit...bylo hodně legrace, ale i starostí...byl to náročnější rok - už nejsme tak „hájení“ jako v primě.“

Nastalo mírné zhoršení prospěchu a důvodů je několik. Rozsah a náročnost učení přibývá a ne všichni studenti se soustavně připravují, jsou zvyklí, že na základní škole se nemuseli učit, jiní mají své priority a studium u nich není na prvním místě. Také začínají dospívat a mění své zájmy a postoje. Většina sebekriticky hodnotí své výkony, ale ještě nemají pevnou vůli, nedovedou si rozložit svůj volný čas na zábavu a povinnosti: „...Mám na víc, učení rozhodně není moje hobby...asi začnu makat, jinak to nepřežiju...problém je rozhoupat se...moc to nestíhám kvůli tréninku...když cítím průšvih, dokážu známky vytáhnout...trojky mi jinak stačí“.

I přes některé nedostatky stále patří mezi třídy s dobrým prospěchem a najdou si čas a dovedou se chopit každé příležitosti, aby ukázali, co umí. Dobře reprezentovali školu na olympiádách a soutěžích:

Matematika – 26 studentů se zapojilo do Pythagoriády, z nich devět postoupilo do okresního kola. Soutěže Klokán se zúčastnila celá třída. Matematickou olympiádu absolvovalo sedm studentů a 1. místo ve školním kole vyhrála E. Benešová.

Biologická olympiáda - soutěžilo devět studentů a V. Maryška obsadil 1. místo v okresním kole.

Zeměpisná olympiáda - zapojilo se šest studentů a T. Václaviček vyhrál školní kolo.

Cizí jazyky - anglická olympiáda -11 studentů soutěžilo a T. Václaviček vyhrál okresní kolo a V. Maryška byl druhý
- konverzace v německém jazyce - čtyři studenti a V. Maryška se stal vítězem okresního kola.

Také ve sportu nejsou sekundáni žádní peciválové.

Atletická olympiáda - soutěžilo 10 studentů, z nich E. Benešová má 1. místo v běhu na 600 m. a 2. místo v běhu na 60 m.

R. Dekret se čtyřikrát dostal do krajského přeboru v šachu, postoupil a zúčastnil se mistrovství Čech. Sedm děvčat sekundy hraje florbal a probojovalo se do okresního kola. Až v krajském přeboru v tenise soutěžili M. Tomešek, M. Vojta, D. Sváček a V. Maryška- ten turnaj vyhrál. Úspěšné hráčky badmintonu jsou K. Dušková a Z. Švédová, obsadily 2. místo v krajském přeboru, Dušková se dostala na mistrovství ČR. Další student A. Haleš získal 1. a 2. místo v plavání na mistrovství ČR vodní záchranné služby. H. Kuntová se věnuje sportovnímu potápění a dvě studentky z naší třídy jízdy na koních.

Také v uměleckých směrech nejsou studenti sekundy pozadu. Jedenáct jich navštěvuje ZUŠ, obor hudební nástroj. Z. Mikešová si na klavíru vyhrála 2. místo v okresním kole a V. Modlitbová 1. místo

v krajském kole. Do pěveckého kroužku Medvídka – vyhrál celostátní soutěž Zlaté pásmo - chodí tři studenti a do literárně dramatického dva. Další čtyři studenti se věnují výtvarnému oboru. S. Peterová a K. Sedláková navštěvují kroužek tance a v oboru scénický tanec se protancovaly na mistrovství jižních Čech a postupují na mistrovství ČR.

Jak je vidno, studenti sekundy se nenudí a dobře využívají svůj volný čas.

A na závěr? Ne všechno se vždy zdaří, jak bychom si přáli a občas se vloudí chybička. Jak se vám budou líbit některé výroky sekundánů:

„Já se ve městě s cizinci domluví v pohodě, ale bohužel na angličtině na mě vždycky vyjde to, co nevím.“

„Ráda chodím do školy a ze školy, ale to mezi tím mě nebaví.“

„Snažím se napojovat do vyučování.“

Marie Pfeifferová
třídní učitelka sekundy

LONI MATUROVALA PRVNÍ OKTÁVA...

Zhodnotit osm let společného života s jednou třídou chce určitý časový odstup. Od maturity loňské oktávy už uplynul jeden rok, přesto si vybavuji řadu detailů našeho vzájemného působení, jako kdyby to bylo dnes.

Jak už to tak v životě bývá, každý začátek je těžký. V září roku 1996 na mě ve třídě čekalo 34 velice živých primánů. Ani já ani řada mých kolegů jsme neměli praktické zkušenosti s učením tak malých dětí - byla to první prima na našem gymnáziu; kvalitní učebnice z mých předmětů začaly teprve postupně vycházet. Přes tyto počáteční problémy se dařilo pracovat s nadanými dětmi a vyhrávat olympiády, horší to bylo s udržováním pořádku. Do dalšího vývoje nečekaně zasáhla moje půlroční nepřítomnost způsobená nemocí. V tercii a kvartě jsme pokračovali v nastoupené cestě, absolvovali společná studijní soustředění na Podyjí, v Českém Ráji a lyžařské kurzy v Orlických horách a Krkonoších. Tam se vytvářely základy našich vztahů a vzájemné důvěry. Po kvartě odešlo několik žáků na jiné střední školy a zůstalo 29 dobře motivovaných studentů. Řady vyučujících posílili odborně i osobnostně Geert van Overloop a z kvinty se stala oblíbená třída. Následovaly roky výborných výsledků v olympiádách, úspěšných projektů a kvalitních studijních soustředění doma i v zahraničí.

Závěr oktávy potvrdil to, co se čekalo – 17 studentů u maturity prospělo s vyznamenáním a 97 % studentů bylo přijato na vysoké školy.

První absolventi osmiletého gymnázia a jejich učitelé se stali průkopníky tohoto typu studia na naší škole a v praxi ověřili jeho smysluplnost. Navzájem jsme se od sebe mnoho věcí naučili, z našich zkušeností mohou čerpat další ročníky studentů a já jim přeji, aby úspěšně navázali na maturantky a maturanty z roku 2004.

Karel Bohoněk, TU

ODEŠLA DALŠÍ OKTÁVA...

Odešla další oktáva. Po celých osm let jsem s nimi byla jako matikářka téměř denně. Prokousali jsme se společně pěknou řádkou učebnic, od zlomků až po integrály, od atomů po galaxie. Jací byli:

Byli zvědaví: Bylo prvního září a před kabinetem stál tehdy sextán: „Paní profesorko, kdy budeme brát derivace a integrály?“ – „Za rok, za dva.“ – „A nemohla byste mi to vysvětlit? Já bych to potřeboval

už teď!" Během dalšího týdne jsem věděníchtivého studenta seznámila se základními postupy, které potřeboval pro své výpočty.

Byli hraví a tvořiví: Jeden den jsem jim četla z populární knihy známého fyzika o potížích s pokovováním plastů. Druhý den ležel na stole kousek pravítka pokrytý mědí.

Byli nadaní a úspěšní: Nejvíc mě potěšil letošní úspěch Karla Váchy. Ve fyzikální olympiádě se probojoval do celostátního kola. Vyzpovídala jsem ho:

Co vše jsi musel udělat pro postup do celostátního kola?

Především jsem musel vyřešit teoretické úlohy školního kola a řešit jeho experimentální část a být úspěšným řešitelem kola krajského a taky se po celé své studium na gymnáziu „pilně“ učit fyziku.

Jaký to byl pocit, když ses dozvěděl, že jsi postoupil do celostátního kola?

Po mé účasti v krajském kole to pro mne bylo překvapení, protože jsem si myslel, že se mi nepovedlo zadané úlohy vyřešit podle mých představ a že budu poslední.

Jak jsi byl spokojen s organizací národní soutěže?

Soutěž probíhala v Hradci Králové na Gymnáziu Boženy Němcové od 22. 3. do 25.3. Organizátoři to zvládli dobře, podařilo se jim zajistit pěkné ubytování a vymyslet zajímavý doprovodný program. Praktická část nebyla na vybavení náročná, takže probíhala v tělocvičně, a navíc jsme si museli přinést vlastní stopky.

Z čeho se doprovodný program skládal?

Poslechli jsme si zajímavé přednášky např. o elektromagnetickém vlnění, navštívili jsme tamní hvězdárnu, prohlédli jsme si historickou část Hradce, a také nás organizátoři vzali na bowling.

Účastní se fyzikální olympiády také dívky, nebo je fyzika spíše chlapeckou záležitostí?

Dívky se zúčastnily dvě, to je 6,9%.

Umístil jsi se na šestnáctém místě - jsi s tím spokojen?

Mým cílem bylo dosáhnout poloviny možných bodů a to se mi povedlo, takže jsem spokojen.

Předpokládám, že půjdeš na vysokou školu s fyzikálním zaměřením, setkal jsi se s některými budoucími spolužáky?

Ano, myslím, že se s většinou účastníků setkám příští rok na matfyzu.

Blahopřeji a přeji tobě i tvým spolužákům hodně úspěchů v dalším studiu.

Šárka Adamcová
vyučující M a F

A TAK ZAČÍNÁJÍ VE SVÉ CESTĚ ZA VZDĚLÁNÍM LETOŠNÍ PRIMÁNI

Co je marnost?

Alena Strašrybková

Vykládat primánům o poezii.

Co je potrhlost?

Zadávat primánům psát vlastní básničky.

Co je věčná škoda?

Nezveřejnit a nepřečíst si jejich výtvary.

Posudte sami!

Co je marnost?

Zacpávat hrnku ucho.

Co je potrhlost?

Zamykat houslovým klíčem.

Co je kočičí láska?

Zatápět sněhulákovi, aby nedostal rýmu.

Co je věčná škoda?

Bát se žraloka na botě.

Co je zbytečná námaha?

Nabírat vodu cedníkem.

Co je horkokrevnost?

Válet se ve sněhu.

Co je přehnanost?

Svítit na světlušku, aby dobře viděla.

Co je šikovnost?

Naučit propisku gumovat.

Co je rozmazlenost?

Mixovat si jogurt.

Co je opatrnost?

Krájet nožem bez ostří, aby ses neporezal.

Co je smůla?

Koupit si hromosvod a zjistit, že budou dva roky bez bouřek.

(Kateřina Stropková)

Co je marnost?

Kopat díru do nebe a volat na hluchého.

Co je potrhlost?

Mít v peněžence korunu od stromu a odemykat dveře houslovým klíčem.

Co je kočičí láska?

Koupit vidličce talíř, aby měla z čeho jíst, a ledničce svetr, aby nenastydla.

Co je věčná škoda?

Strašit moře ručníkem a oheň zapalovačem.

Co je zbytečná námaha?

Číst z listů na stromech a nutit oko na punčoše plakat.

Co je horkokrevnost?

Dávat do iglů větrák.

Co je přehnanost?

Vyprat prací prášek, aby lépe pral.

Co je šikovnost?

Naučit sněhuláka chodit.

Co je rozmazlenost?

Zakopnout o hustou mlhu.

Co je opatrnost?

Dávat lásku do trezoru, aby ji nikdo neukradl.

Co je smůla?

Koupit si hodinky a zbytečně ztrácet čas.

Tereza Wíznarová

Co je marnost? Kupírovat hrnci uši. Co je potrhlost? Učit koloběžku běhat. Co je kočičí láska? Koupit čepici domu, aby mu nenastydla střecha. Co je věčná škoda? Přemlouvat slepici, aby snesla hranaté vajíčko. Co je zbytečná námaha? Učit osla číst. Co je horkokrevnost? Cestovat na severní pól s mrazákem. Co je přehnanost? Natírat trávu na zeleno. Co je šikovnost? Uplést z písku bič. Co je rozmazlenost? Rozbít si hlavu o péřový polštář. Co je opatrnost? Brzdit při jízdě na kole do kopce. Co je smůla? Koupit si klobásu a při pádu si vyrazit zuby.

Ondřej Hlavačka

Co je marnost?

*Stavět dům na špičku střechy,
Chovat v akváriu blechy.*

Co je potrhlost?

*Namydlit krk své kytaře,
koupit si lyže na jaře.*

Co je kočičí láska?

*Dávat kočce k jídlu dortíček
a zbytky z pátku dojí páníček.*

Co je věčná škoda?

*Učit běhat piliny,
dělat z tužek hrdiny.*

Co je zbytečná námaha?

*Odemknout si petrklíčem,
zamknout ústa zlatým klíčem.*

Co je horkokrevnost?

*Foukat do rybízové dřeně,
/jak se to nedávno povedlo mně/*

Co je přehnanost?

*Michat si čaj vařečkou
a mít rukavice na rukou.
Dávat na stůl pět ubrusů
a nosit roušku přes pusy.*

Co je šikovnost?

*Naučit lítat peřinu
a učit zpívat květinu.*

Co je rozmazlenost?

*Otrávit se kyslíkem,
chtít hodinky s vodotryskem.*

Co je opatrnost?

*Nosit helmu na palici,
když chceš chodit po ulici.*

Co je smůla?

*Koupit si brýle na dálku
a oslepnout.*

IPEMA

Ipema, spol. s r.o.

Masná 130

382 41 Kaplice

tel., fax: 380 312 650

NABÍZÍ DENNĚ ČERSTVÉ PEKAŘSKÉ A CUKRÁŘSKÉ VÝROBKY

- **běžné pečivo** (chléb, housky, rohlíky, pečivo na výrobu hamburgerů a beget)
- **celozrnné pečivo** (výrobky ze soji a ovesných vloček, samožitné pečivo)
- **jemné pečivo** (chodské koláče, vánočky, štrůdlý, svatební koláčky, koblihy,

pečivo z listového těsta, pečivo z plundrového listového těsta)

- **čajové pečivo**
- **zákusky s tukovou náplní**
- **zákusky se šlehačkovou náplní**
- **mini zákusky**
- **rolády**
- **dorty**
- **ovocné dorty**
- **svatební dorty**

LIRA ČESKÝ KRUMLOV a.s.

- podnik**
- se stodvacetiletou tradicí výroby obrazových lišt a ráků
 - vyvážející své výrobky do třiceti zemí pěti kontinentů
 - s perspektivním uplatněním schopných lidí na všech úsecích řídicí činnosti

Adresa: Tovární 117
381 17 Český Krumlov
Telefon: 380 733 111
Fax: 380 711 025

Prodejny a.s. LIRA Vám nabízí

široký sortiment obrazových ráků, lišt,
zarámovaných obrazů a zrcadel

prodejna Český Krumlov, Latrán 54	380 715 457
prodejna Český Krumlov, Tovární 117	380 773 615
prodejna České Budějovice, Dr. Stejskala 4	386 355 923
prodejna Kaplice, Pivovarská 210	380 313 603
prodejna Tábor, OD Dvořák, Tř. 9. května 2886	381 251 721 linka 202
prodejna Praha 6, Bělohorská 25	220 512 321
prodejna Vyšší Brod, Náměstí 35	380 746 165

**S penězi
si hlavu nelámu**

Založte si i vy ČSOB Studentské konto Plus a získáte zdarma výběry z bankomatů, možnost povoleného přecherpání účtu do výše 20 000 korun a další služby. Potvrzení o studiu předložíte pouze jednou a výhodné konto vám zůstane až do 28 let.

www.csob.cz

Infolinka 800 110 808

ČSOB | Studentské konto Plus

PIVOVAR ČESKÝ KRUMLOV

tel.: 380 711 426

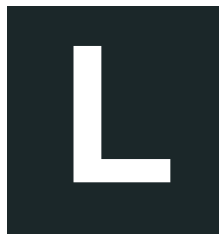
fax: 380 711 761

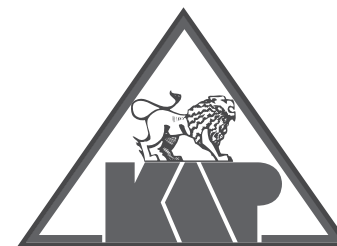
ZALOŽEN

1560

SOUKROMÁ **AUTOŠKOLA** Jan VOCHOZKA

381 01 Český Krumlov
Sídliště Plešivec 366
tel.: 380 729 389
Mobil: 606 486 067

KÁMEN A PÍSEK spol. s r.o.

Český Krumlov

Těžba a zpracování kameniva

Nabízíme:

- přírodní drcené kamenivo vhodné do betonu, asfaltu, na silniční a železniční svršky a speciální využití

Zajišťujeme:

- dopravu nákladními auty a po železnici
- poradenskou službu v oboru povrchové dobývání

Garantujeme:

- výroba je dozorována zkušebnou TAZUS Č. Budějovice, výrobky jsou certifikovány dle evropských norem pro kamenivo
- společnost vlastní certifikát řízení jakosti ISO 9001:2001

Sídlo firmy:

Linecká 277
381 01 Český Krumlov
Tel.: 380 711 424
Fax: 380 711 875
e-mail: kap@kamen-ck.cz
www.kamen-ck.cz

Provozovny:

Zrcadlová Huť (Český Krumlov) – Tel.: 380 739 118

Plešovice (Český Krumlov) – Tel.: 380 709 620

Kobylí Hora (Prachatice) – Tel.: 388 318 741

Ševětín (České Budějovice) – Tel.: 387 901 223

Krty (Strakonice) – Tel.: 383 399 132

Rejta (Trhové Sviny) – Tel.: 386 321 385

Písek (Písek) – Tel.: 382 212 091

Děkuji všem, kteří je podíleli na sestavení této výroční zprávy, zejména profesorům a studentům za jejich příspěvky a PhDr. Janě Dvořákové recenzi. Sdružení rodičů a přátel dětí a školy a sponzorům za poskytnutí finanční podpory.

Jana Cipínová

Červen 2005

**VYDALO ŘEDITELSTVÍ GYMNÁZIA ČESKÝ KRUMLOV,
CHVALŠINSKÁ 112,
381 01 ČESKÝ KRUMLOV, TEL. 380 711 171**

**SAZBU A TISK PROVEDLA TISKÁRNA POSEKANÝ,
Lannova tř. 8, 370 01 České Budějovice
tel./fax: 387 312 242, e-mail: jposekany@iol.cz
www.posekany.cz**